

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Άριθμός 357 • Ιούλιος-Αύγουστος 2010

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Εἰς τὴν Κοίμησιν καὶ Μετάστασιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου 65
- Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὸ Κονγκὸ καὶ στὸ Κονγκό-Μπραζαβίλ 68
- Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ἰωσήφ ὁ Δαμασκηνὸς 71
- Ὁ Συνεορτασμὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας 74
- Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις 76
- Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Οὐκρανίας 78
- Περὶ Μνησικακίας, Ἐπιστολὴ Ἁγίου Τύχωνος τοῦ Ζαντόνσκ 84
- Ἐπίσκεψις στὸ «Κέντρο Κράτησης Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν» 85
- Οἱ Ἀκολουθίαι τοῦ Ἀρραβῶνος καὶ τοῦ Γάμου ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ 86
- Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία καὶ Ἐγκαίνια Ναοῦ Ἱερᾶς Μονῆς 87
- «Εἶπε Γέρων»: Ἡ Ἐμπιστοσύνη στὸν Θεὸ - Τὸ Παράδειγμα τῆς Ἀράχνης 88
- Νέοι Ψηφιακοὶ Δίσκοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἀπὸ τὸν Συνεορτασμὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας, 15/28.8.2010.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Χαρακτηριστικὸς ρουμανικὸς σταυρὸς στὸ Ἐρημητήριον τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ
πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πούτνα στὴν Μπουκοβίνα τῆς Μολδαβίας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ἐκτύπωσης, Βιβλιοδεσίας: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Εἰς τὴν Κοίμησιν καὶ Μετάστασιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου*

*Ὁμιλία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος
κατὰ τὸν Συνεορτασμό μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Τριάδιτσα Φωτίου
στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας (15/28.8.2010)*

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

ΜΕ τὴν εὐχή καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου σας Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου, θὰ ἀπευθυνθοῦμε στὴν ἀγάπη σας ἐπὶ τῇ σημερινῇ μεγάλῃ Ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ἦλθαμε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσουμε ἐδῶ στὴν Ἀδελφή μας Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, τὸν ἀσθενοῦντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Κυριανό, τοὺς Ἐπισκόπους μας καὶ ὅλο τὸν Κλῆρο καὶ τὸν Λαὸ μας.

Κατὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα, ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι λαοὶ πέραν ἀπὸ τὰ διαχωριστικὰ σύνορα τῶν ἐθνικοτήτων, δοξολογοῦν καὶ ἀνυμνοῦν τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ ψάλλοντες χαρμολύνως: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν Σε, τὴν μόνην Θεοτόκον»! Καὶ εἶναι ἄξιο καὶ δίκαιο νὰ ὑμνολογοῦμε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὰ μεγαλεῖα Της. Χάρις σὲ Αὐτὴν ἐπιτελέσθηκε ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, χάρις σὲ Αὐτὴν ἰδρύθηκε ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, χάρις σὲ Αὐτὴν ὑπάρχουν τὰ ἅγια Μυστήρια καὶ χάρις σὲ Αὐτὴν δεχόμεθα τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουμε ἐλπίδα σωτηρίας.

Σωστά καὶ ὀρθὰ ἐκλήθη ἡ Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὡς δεύτερο Πάσχα. Τὸ πρῶτο Πάσχα εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος ἐσταυρώθηκε καὶ ἀνέστη καὶ μᾶς ἐχάρισε τὴν

αἰώνια ζωὴ. Τὸ δεύτερο Πάσχα εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὅποια ἀπέθανε, ἀλλὰ ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη καὶ μετέστη καὶ μὲ τὸ Σῶμα Της τώρα δέχεται τὴν ἀφθαρσία τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος κατεστάθη ἔτσι ὁ πιὸ ἑξοχος καὶ ὁ πιὸ ὑψηλὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου

γένους, ἀλλὰ καὶ ἡ βεβαίως καὶ ἡ ἐγγύς ὅτι ὅλοι μας θὰ ἀναστηθοῦμε καὶ θὰ ἀφθαρτισθοῦμε καὶ θὰ ζήσουμε τὴν αἰώνια ζωὴ κοντὰ στὸν Θεό. Ὅμως, θὰ τύχουμε τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς καὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐλέους, ἂν ζήσουμε καὶ ἐμεῖς, κατὰ τὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ, ὅπως ἔζησε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Αὐτὴ ξεχωρίζει γιὰ

τὴν ταπεινώσί Της, γιὰ τὴν ὑπακοή Της καὶ γιὰ τὴν ἀπόλυτη καθαρότητα καὶ ἀγνότητά Της.

Καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἔτυχε τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως στοὺς Οὐρανοὺς, διότι ἀκριβῶς καὶ συνεσταυρώθη μὲ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ Παναγία Θεοτόκος ἔτυχε τῆς μεγαλύτερης δόξης, διότι προηγουμένως ἐπόνεσε τὸν μεγαλύτερο πόνο ἐπάνω στὴν γῆ. Ὄταν σταυρώθηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καὶ Αὐτὴ ἦταν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, τότε πόνεσε διπλᾶ ἀπ' ὅ,τι ἐπόνεσε ὁ Κύριός μας. Τὸ γνωρίζουν αὐτὸ οἱ μητέρες: ὅταν

τὰ τέκνα πονοῦν, αὐτὲς πονοῦν διπλᾶ.

Ἀνθρωπίνως, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἔπρεπε νὰ ἐκπνεύσῃ, νὰ κοιμηθῇ τότε παρὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μόνο μετὴν δύναμι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δὲν συνέδῃ αὐτὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνη. Τότε ἐκπληρώθηκε ἡ Προφητεία τοῦ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, τὴν ὁποίαν εἶπε κατὰ τὴν Ὑπαπαντήν, ὅτι θὰ διαπεράσῃ καὶ θὰ διατρυπήσῃ τὴν ψυχὴ τῆς ἡ ρομφαία τοῦ πόνου καὶ τῆς ὁδύνῃς. Ἡ Παναγία μας ἐπόνεσε ἄμετρα στὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, χάρηκε ὑπερβαλλόντως στὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀποτελοῦσε πλέον μέχρι τὴν Κοίμησίν Της τὸ κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τώρα, ποὺ ἔπρεπε νὰ κοιμηθῇ, νὰ δοκιμάσῃ δηλαδὴ τὸν σωματικὸ θάνατο, ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν θάνατο γιὰ νὰ τὸν δεχθῇ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, διότι ὁ θάνατος Τὴν ἐφοβεῖτο. Γιατί τὴν ἐφοβεῖτο ὁ θάνατος; Διότι ἤξερε ὅτι Αὐτὴ εἶναι ἡ Μητέρα τῆς Ζωῆς! Διότι Αὐτὴ ἐγέννησε Αὐτὸν ποὺ ἐνίκησε καὶ ἐπάτησε τὸν θάνατο! Ὁ θάνατος λοιπὸν ἦλθε με φόβο καὶ με τρόμο στὴν Κυρία Θεοτόκο καὶ Τὴν ἄγγιξε ὅχι με ἐξουσία, ὅπως συμβαίνει με τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· ἀπλῶς, ἔπρεπε νὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὸν θάνατο γιὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἦταν θνητὴ, μέσῳ δὲ τοῦ θανάτου νὰ ἀποβάλῃ τὴν θνητότητα.

Ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἦταν σὰν τὸν χρυσό, ὁ ὁποῖος περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν φωτιά ὅχι γιὰ νὰ καῖ καὶ νὰ καταστραφῇ, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀποβάλῃ ἀπὸ πάνω του ὅ,τι ἄσχημη πρόσμεξι, ὅ,τι σκουριὰ καὶ ἀκαθαρσία ὑπάρχει, ὥστε νὰ γίνῃ καθαρὸς καὶ λαμπρὸς χρυσός.

* * *

Καὶ γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴν Κοίμησίν Της, ἡ Παναγία μας ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη, μετέστη δηλαδὴ στοὺς οὐρανοὺς καὶ χαίρεται στὴν αἰώνια δόξα. Ἀλλ' ὅμως, δὲν ἐγκατέ-

λειψε τὸν κόσμον· ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος παραμένει μετὴν Χάρι Της στὸν κόσμο. Τὸ ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε καὶ εἶναι μαζί μας, ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς μεγάλῃ πηγὴ ἐλπίδος καὶ μεγάλῃ πηγὴ παρηγορίας. Γιατί εἶναι μαζί μας; Διότι πρέπει τώρα νὰ συμπαρασταθῇ στὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας· πρέπει τώρα ἡ Παναγία, σὰν Μητέρα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ χαρῇ μετὰ τὴν χαρὰ τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ πονέσῃ μετὰ τὸν πόνο τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ χαρές μας σ' αὐτὸ τὸν κόσμο εἶναι λίγες καὶ μικρές, οἱ πόνοι μας εἶναι πολλοὶ καὶ μεγάλοι· ἄρα, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος λίγο χαίρεται μαζί μας καὶ πονᾷ πάρα πολὺ μετὰ τὸν κόσμο. Πονᾷ μετὰ τὸν πόνο γενικὰ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὸν πόνο τοῦ κάθε πιστοῦ ἀπὸ ἐμᾶς. Γι' αὐτὸ στὸν κάθε πόνο μας, ψυχικὸ καὶ σωματικὸ, νὰ προστρέχουμε στὴν μεγάλῃ Μητέρα μας σὰν πρώτη καταφυγὴ γιὰ βοήθεια καὶ δύναμι!

Στὶς ἡμέρες μας, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δοκιμάζεται σκληρὰ. Στὶς ἡμέρες μας ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ γνωρίζουμε ὅτι σὰν καρκίνος κατατρῶγει τὴν Ἐκκλησία ἐσωτερικὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀρρωστήσῃ ὅλο καὶ περισσότερο καί, εἰ δυνατόν, νὰ τὴν «θανατώσῃ». Παρατηρεῖται μέσα στὴν Ἐκκλησία διαίρεσις, παρατηρεῖται ἀναταραχὴ, παρατηρεῖται σύγχυσις. Ἡ αἵρεσις ἔχει ἐπιφέρει διάφορες Καινοτομίες στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸ Νέο Ἡμερολόγιο, τὸ ὁποῖο

εισήχθη ἀντικανονικῶς, ἀλλὰ καὶ τόσες ἄλλες παρανομίες!

Ὅλα αὐτὰ τί νομίζουμε ὅτι προξενοῦν στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, χαρὰ ἢ πόνο; Μεγάλο πόνο καὶ μεγάλη θλίψι ἔχει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος γιὰ τὴν κατάστασι τῆς Ἐκκλησίας σήμερα! Ἡ χαρὰ Της παραμένει βέβαια μὲ τὸ μικρὸν Ποίμνιον, τὸ ὁποῖο διατηρεῖ ἀνόθευτη καὶ ἀκαινοτόμητη τὴν ἀγία Ὁρθοδοξία. Ἡ χαρὰ τῆς Παναγίας μας εἶναι μὲ ὅσους διατηροῦν ἀκαινοτόμητη τὴν Πίστι, ὅπου γῆς καὶ ἄν ὑπάρχουν.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, ἡ χαρὰ Της εἶναι ἐδῶ, στὸν Ναὸ αὐτό, πού ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῶν Βουλγάρων Ὁρθοδόξων Ἀκαινοτομήτων! Ἡ χαρὰ Της εἶναι μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπό μας, τὸν Σεβασμιώτατο Φώτιο, τὸν ὁποῖον πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι σκεπάζει καὶ προστατεύει! Ἡ χαρὰ τῆς Παναγίας εἶναι μὲ τοὺς Κληρικούς μας, οἱ ὁποῖοι θυσιαστικά προσπαθοῦν νὰ σᾶς ποιᾶν μὲ τὸν καλύτερο τρόπο! Ἡ χαρὰ τῆς Παναγίας εἰσαστε ὅλοι ἐσεῖς, πού κατακλύσατε τὸν Ναὸ σήμερα στὴν πραγματικὴ ἐορτὴ καὶ μνήμη τῆς Κοιμήσεώς Της!

Ἄς διατηρήσουμε τὴν χαρὰ τῆς Παναγίας μας, ἄς μὴ τὴν διαφεύσουμε, ἄς μὴ ὑποχωρήσουμε, ἄς παραμείνουμε σταθεροὶ καὶ ἐδραῖοι στὴν Ὁμολογία τῆς Πίστεως μέχρι τέλους ὅ,τι καὶ ἂν σημαίνει αὐτό, ὅσες θυσίες καὶ ἂν ἀπαιτηθοῦν γι' αὐτό! Καὶ παράλληλα, ἄς ἀναλογισθοῦμε καὶ τὴν εὐθύνη μας γιὰ τοὺς Ἀδελφούς μας πού εἶναι στὴν Καινοτομία. Ἄν ἐμεῖς εἴμαστε στὴν Ἀκαινοτόμητη Ἀλήθεια πρέπει νὰ προσευχώμαστε γιὰ τοὺς Ἀδελφούς μας πού εἶναι στὴν Καινοτομία, ἀλλὰ καὶ νὰ προσπαθοῦμε μὲ τὸ παράδειγμά μας νὰ τοὺς βοηθήσουμε νὰ προσέλθουν καὶ αὐτοὶ στὴν ἀληθινὴ Ὁμολογία... Νὰ μὴ λησμονοῦμε, ὅτι τελικὰ δὲν θὰ σωθοῦμε μόνον ἐξ αἰτίας τῆς ὀρθῆς Ὁμολογίας τῆς Πίστεως. Δὲν φθάνει

μόνον ἡ Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἡ Ὁρθοπραξία σὲ ὅλα.

* * *

Ἔνας μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, ὁ ὁποῖος πέρασε καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέρη τὸν 14ο αἰ., ὀνόματι Μάρκος, ἀξιώθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἰδεῖ ἓνα σπουδαῖο ἀποκαλυπτικὸ καὶ προφητικὸ ὄραμα.

Εἶδε τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο σὲ ἓναν χρυσοπλοκάωτο πύργο καὶ σὲ μία δωδεκάτειχη πόλι· γύρω Της ἐκάθηντο οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι καὶ ὅλα τὰ τάγματα τῶν Ἁγίων καὶ οἱ ἅγιοι Ἀγγελοι καὶ ἐπίσης, σὲ κάποια ἀπόστασι ἦσαν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας: Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Λαϊκοὶ καὶ ὅλοι ἐδόξαζαν καὶ ὑμνοῦσαν μὲ μία φωνὴ καὶ μὲ μία καρδιά τὴν Πανύμνητο Θεοτόκο. Αὐτὸ ἦταν μία εἰκόνα τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς θείας Λατρείας της.

Ἀλλὰ, λίγο μακρύτερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀγία εἰκόνα, ὑπῆρχε κάτι τὸ φοβερό: ὑπῆρχε μία πόρνη, σὰν τὴν πόρνη τῆς Βαβυλῶνος τὴν ὁποῖαν ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὴν Ἀποκάλυψι. Ὑπῆρχε ἓνα ἀναίσχυντο γύναιο, τὸ ὁποῖο ἔκανε κάθε εἶδους ἀκάθαρτη ἀναισχυντία, καὶ προσπαθοῦσε νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴ τῶν ἀνθρώπων. Προσπαθοῦσε νὰ ἐλκύσῃ στὴν ἀκαθαρσία καὶ ἀποστασία τῆς ὀχι μόνον τὸν μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας κόσμον, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας!

Καὶ τί συνέβη; Ποιὸ ἦταν τὸ φοβερό; Ὁ μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Σιναΐτου Μάρκος ἔδλεπε μὲ μεγάλη ἀπογοήτευσι, ὅτι σταδιακὰ τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἄρχισαν νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν δοξολογία τῆς Παναγίας μας καὶ νὰ πηγαίνουν στὸ ἀκάθαρτο γύναιο τῆς ἀποστασίας! Ὅσο περνοῦσε ὁ χρόνος, τόσο λιγότεροι λατρευτὲς ἕμεναν στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ τόσο περισσότερα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀποστατοῦ

Ποιμαντική Ἐπίσκεψις στὴν Δημοκρατία τοῦ Κονγκό καὶ στὸ Κονγκό-Μπραζαβίλ

ΤΟΝ μῆνα Ἰούλιο πραγματοποιήθηκε, χάριτι Θεοῦ, ἄλλη μία ποιμαντική καὶ ιεραποστολική ἐπίσκεψις στὴν Κεντρικὴ Ἀφρικὴ ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, Ἀντιπρόσωπο τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, προκειμένου νὰ συντονίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν παρουσία καὶ μαρτυρία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων στὴν Δημοκρατία τοῦ Κονγκό καὶ στὸ Κονγκό-Μπραζαβίλ.

• Τὴν Τρίτη, 30.6/13.7.2010, ὁ Θεοφίλ. Μεθώνης ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἔφθασε, μέσῳ Παρισίων, τὸ βράδυ στὴν Κινσάσα, πρωτεύουσα τοῦ Κονγκό, ὅπου καὶ διέμεινε στὴν οἰκία τοῦ Αἰδεσμ. π. Λεωνίδου Κασέγνα.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα πραγματοποιήσε ἐπίσκεψι στὸν ἡμιτελῆ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου ἔξω ἀπὸ τὴν Κινσάσα, ὅπου εἶχε συνάντησι μὲ δύο Ἱερεῖς μας (π. Θεόδωρο καὶ π. Παῦλο) καὶ ἓναν Διάκονο (π. Ἀντίπα).

• Τὴν Πέμπτη, 2/15 Ἰουλίου, ὁ Θεοφίλ. κ. Ἀμβρόσιος, κατόπιν ἀφαντάστου ταλαιπωρίας, καθυστερήσεων καὶ ἐξόδων, κατῴρθωσε νὰ φθάσῃ ἀεροπορικῶς στὴν Κανάγκα τοῦ Κονγκό, μαζὶ μὲ τὸν π. Λεωνίδα. Ἐκεῖ ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς

← σαν καὶ ἔφευγαν στὸ μέρος τῆς πόρνης!

Αὐτὸ προξένησε μεγάλη λύπη στὴν Παναγία μας, ἡ Ὅποια ἔδλεπε μὲ ἀπογοήτευσιν αὐτὴ τὴν πτώσι τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ προξένησε λύπη στοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους, στοὺς Ἀγίους Πάντες καὶ στοὺς Ἀγίους Ἀγγέλους. Ἀφῆναν οἱ πιστοὶ τὴν δόξα τῆς καθαρωτάτης Παναγίας Θεοτόκου, καὶ πῆγαιναν στὴν ἀκαθαροσία καὶ στὴν ἁμαρτία!

Δὲν εἶναι φοβερό; Δὲν εἶναι ἀπογοητευτικό; Καὶ δὲν ἀποτελεῖ μία προφητικὴ εἰκόνα γιὰ τίς ἡμέρες μας; Δὲν εἶναι μόνον οἱ πολλοὶ Ἀδελφοί μας, οἱ ὅποιοι ἀπομακρύνθηκαν ὡς πρὸς τὴν πίστι ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια γιὰ νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ μέρος τῶν αἰρέσεων ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὰ γνήσια τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, ἴσως ἐμεῖς δηλαδή, μήπως δὲν προσέχουμε, καὶ ἐνῶ τηροῦμε τὴν ἀληθινὴ Πίστι, ξεφεύγουμε στὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας, στὶς ἐπι-

θυμίες τῆς καρδιάς μας, στὶς σκέψεις τοῦ νοῦς μας;...

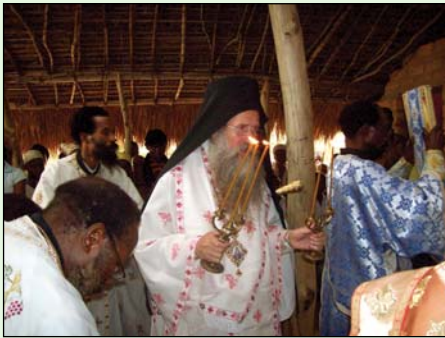
Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶθε νὰ μᾶς σκεπάσῃ καὶ νὰ μᾶς προστατεύσῃ καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκπέσουμε στὴν ἀποστασία εἴτε στὴν πίστι, εἴτε στὴν ζωὴ. Νὰ παραμείνουμε μὲ τοὺς ἀληθινοὺς προσκυνητὲς Τῆς, νὰ παραμείνουμε ἕως τέλους πιστὰ τέκνα Τῆς, καὶ νὰ ἐνθυμούμαστε πάντοτε αὐτὸ ποὺ ἔλεγε ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, ὅτι ὅποιος θέτει τὴν ἐλπίδα του στὴν Σκέπη καὶ Προστασία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, αὐτὸς δὲν θὰ καταισχνυνθῇ καὶ δὲν θὰ ντροπιασθῇ ἀπὸ τοὺς ἀκαθάρτους δαίμονες, ἀλλὰ θὰ τύχῃ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας Μητέρας μας. Ἀμή!

(*) Ἡ ἀπομαγνητοφωνημένη αὕτη Ὁμιλία, ἡ ὁποία ἐκφωνήθηκε ἀπὸ στήθους, δημοσιεύεται αὐτοῦσια μὲ ἐλαφρὰ μόνον ἐπεξεργασία.

στον Ναό του Ἀγίου Νεκταρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε καὶ δευτέρη ὑποδοχὴ του στὴν ὑπὸ ἀνέγερσι Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἔξω ἀπὸ τὴν Κανάγκα.

Τὴν ἐπομένη, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης εἶχε Σύναξι μὲ Κληρικούς μας, 14 Ἱερεῖς καὶ 3 Διακόνους, τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ συνεζήτησε μαζί τους πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα πρακτικά, ποιμαντικά καὶ λειτουργικά θέματα.

- Τὸ Σάββατο, 4/17 Ἰουλίου, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία μὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Ἱερέων καὶ Διακόνων στὸν πλινθόκτιστο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νικολάου στὴν Νγκάντζα. Ὑπῆρχε καλὴ ψαλμωδία ἀπὸ Χορωδία νέων καὶ ἡ Θ. Κοινωνία τῶν πιστῶν διήρκεσε περὶ τὸ ἡμίωρον. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία ἀκολούθησε ὑποτυπώδης τράπεζα καὶ ἐόρτια ἀφρικανικὴ ἐκδῆλσις, παρεσχέθη δὲ ἡ κατὰ δύναμιν ὑλικὴ βοήθεια στοὺς πλέον ἀναξιοπαθούντας ἐκ τῶν αἰτουμένων.

- Τὴν Κυριακὴν, 5/18 Ἰουλίου, ἡ Θ. Λειτουργία ἐτελέσθη στὸν Ἅγιο Νεκτάριο στὴν Κανάγκα, τῇ συμμετοχῇ ἑξὶ Ἱερέων καὶ δύο Διακόνων, μὲ καλὴ Χορωδία καὶ παρουσία ἑκατοντάδων πιστῶν. Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος, πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἀνέγνωσε συγκωρητικὴ εὐχὴ στὸν Αἰδεσμ. π. Σίμονα Μουκάνια καὶ ἔγινε πλέον ἀποδεκτὸς στὸν Κλῆρο τῆς Ἱεραποστολῆς μας, ἀπὸ ὅπου εἶχε ἀφρόνως ἐκπέσει σὲ σχίσμα πρὸ ἐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν Θ. Λειτουργία, ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο Θωμᾶ Τσιγκούντα. Στὸ τέλος, διανεμήθησαν εἰκονίδια σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπομένης, ὁ ἐξ Ἑλλάδος Ἐπίσκοπος εἶχε συναντήσεις μὲ Κληρικούς.

- Τὴν Τρίτη, 7/20 Ἰουλίου, στὴν Θ. Λειτουργία στὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου καὶ πάλι στὴν Κανάγκα, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐχειροθέτησε ἀρκετοὺς Ἀναγνώστες καὶ ἐχειροτόνησε Διάκονο τὸν Μαρτῖνο Μβάμπα-Καζόγκα ἐκ τῶν παλαιῶν ἐνοριτῶν, ἑγγαμο καὶ πατέρα 10 τέκνων! Εἶναι χαρακτηριστικὸ, ὅτι γιὰ νὰ λάβῃ μέρος στὴν Θ. Λειτουργία καὶ ὁ Αἰδεσμ. π. Σίλβεστρος Τσουੰζα ἀπὸ τὸ Μπουτζιμάγι, ταξίδεψε μὲ τὰ πρωτόγονα μέσα τῆς περιοχῆς ὅλη τὴν προηγούμενη νύκτα!

- Τὴν ἐπομένη, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης μετέβη στὴν Ἑνορία τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους στὴν Τσιλούμπα, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συμφιλίωσις τοῦ πρώην ἐφημερίου π. Σιλβέστρου Τιμάνγκα, ὁ ὁποῖος εἶχε παρασυρθῇ ἀφρόνως σὲ σχίσμα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, μὲ τοὺς ἐνορίτες, ἀκόμη καὶ τοὺς συγγενεῖς του κατὰ σάρκα, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν πιστοὶ στὴν Ἱερὰ

← Σύνοδό μας. Κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως, τὰ μέλη τῆς Ἑνορίας ἐπέισθησαν γιὰ τὴν μεταμέλεια τοῦ ἐκπεσόντος ἱερέως καὶ αὐτὸς ἔγινε καὶ πάλι ἀποδεκτὸς διὰ ἀναγνώσεως συγχωρητικῆς εὐχῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἐκζητήσεως ἀμοιβαίας συγχωρήσεως ἱερέως καὶ Ἑνοριτῶν.

Τὸ ἐπόμενο τριήμερο πέρασε σὲ ἀπροσδόκητα μακρὰ ἀναμονή, λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ δρομολογίου τῆς ἐπιστροφῆς στὴν Κινσάσα. Ἡ καθυστέρησις αὐτὴ δύναται νὰ συμπεριληφθῇ στὶς πολλὰς ἄλλες δυσκολίες τοῦ ταξιδίου, ὅπως ἔλλειψι ρεύματος, νεροῦ, καταλλήλου φαγητοῦ, ὕγειονομικῆς φροντίδος κλπ... Τελικὰ, μόλις τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος καὶ ὁ π. Λεωνίδας κατέστη δυνατόν νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Κινσάσα μὲ ἄλλη ἀεροπορικὴ ἐταιρεία, ἐννοεῖται ἄνευ ἀποζημιώσεώς τους ἀπὸ μέρους τῆς πρώτης...

• Τὴν Κυριακή, 11/24 Ἰουλίου, κατόπιν μεγάλης καθυστερήσεως καὶ διὰ πολλοῦ ἀγῶνος καὶ ἐξόδων, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης μὲ συνοδοὺς τὸν π. Λεωνίδα καὶ τὸν ἥδη ἀφικθέντα ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιμ. π. Μάρκο, Συνοδικὸ Ἐπίτροπο τοῦ Κονγκό, πέρασαν τὸν ποταμὸ Κονγκό καὶ εὑρέθησαν στὴν Μπραζαβίλ, πρωτεύουσα τοῦ Κονγκό-Μπραζαβίλ. Ἡ χώρα αὐτὴ παρουσιάζει μία ἐντελῶς διαφορετικὴ εἰκόνα, πολὺ καλύτερον ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Κονγκό. Τελικὰ δέ, ἡ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Ἱεραποστολῆς μας τελέσθηκε καθυστερημένα, τῇ συμμετοχῇ τῶν δύο τοπικῶν ἱερέων π. Ἐμμανουὴλ καὶ π. Γεωργίου, ὡς καὶ τῶν συνοδῶν τοῦ Ἐπισκόπου π. Λεωνίδου καὶ π. Μάρκου. Κατὰ τὴν διάρκειά της, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐχειροθέτησε δύο Ἀναγνώστες καὶ ἐχειροτόνησε Διάκονο τὸν Κοσμᾶ Λουμπάσου, ἕγγαμο, ἀπὸ πενταετίας ἥδη Ὁρθόδοξο, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ τὸν ζῆλο του. Παρέστησαν τρεῖς περίπου ἑκατοντάδες πιστῶν καὶ ἔψαλε καλὴ Χορωδία. Τὸ ἀπόγευμα, ὁ νεοχειροτόνητος Διάκονος παρέθεσε δεξίῳσι στὴν οἰκία του.

• Τὴν Δευτέρα, 12/25 Ἰουλίου, στὴν Θ. Λειτουργία καὶ πάλι στὸν Ἅγιο Γεώργιο, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο Κοσμᾶ, προκειμένου νὰ ἐφημερεύσῃ στὸν Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου σὲ Πρόαστιο τῆς Μπραζαβίλ.

Ἀκολούθως, ἔγιναν ἐπισκέψεις σὲ πιστοὺς καὶ πραγματοποιήθηκε συνάντησις μὲ Ὑπουργὸ παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς χώρας γιὰ θέματα σχετιζόμενα μὲ τὴν Ἱεραποστολή μας.

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ὁ Θεοφιλέστατος καὶ οἱ δύο ἱερεῖς συνοδοὶ του ἐπέστρεψαν στὴν Κινσάσα τοῦ Κονγκό.

• Τὴν Τρίτη, 14/27 Ἰουλίου, στὴν Θ. Λειτουργία στὸν Ναὸ τοῦ Τ. Προδρόμου στὴν Κινσάσα, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐχειροτόνησε Διάκονο τὸν Ἀγγελο Λουζολάντιο, μεγάλης μὲν ἡλικίας, ἀλλὰ διακρινόμενο γιὰ τὸν νεανικὸ ζῆλο του καὶ τὴν θεοφιλεῖ δραστηριότητά του. Στὴν Θ. Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ π. Λεωνίδας καὶ ὁ π. Μάρκος.

Τὴν αὐτὴ ἡμέρα πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψις στὸ Σχολεῖο τῆς Ἱεραποστολῆς μας «Ὁ Ἅγιος Κυπριανός», ὅπου ἐπιφυλάχθηκε θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ ἔγινε συνάντησις καὶ συνομιλία μὲ τὸν Σχολάρχην, τοὺς Καθηγητὲς καὶ τοὺς μαθητὲς του.

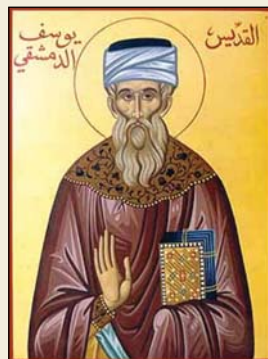
Κατόπιν μιᾶς συντόμου ἐπισκέψεως τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος κατευθύνθηκε στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Κινσάσα καὶ μὲ ἐμφανῶς λιγότερη ταλαιπωρία ἀπὸ τὴν ἀναμενόμενη (εὐχάριστη ἐκπληξίς!) ἐπιβιβάσθηκε στὸ ἀεροσκάφος τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἀφίχθηκε, σὺν Θεῷ, στὴν Ἀθήνα τὸ μεσημέρι τῆς Τετάρτης, 15/28.7.2010.

• Οἱ Ἱεραποστολικὲς σελίδες ἐμπλουτίζονται, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ σημαντικὴ αὐτὴ ποιμαντικὴ ἐπίσκεψις στὴν Κεντρικὴ Ἀφρικὴ προώθησε ἐνισχυτικὰ τὴν Ἱεραποστολικὴ μαρτυρία, παρὰ τὶς δυσκολίες, μὲ ἀγαθὴ ἐλπίδα καὶ θυσιαστικὴ διάθεσις. ◻

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ἰωσήφ ὁ Δαμασκηνός*

(† 10.7.1860)

Ο **ΑΓΙΟΣ** Ἱερομάρτυς Ἰωσήφ Ἀλ-Χαντάντ γεννήθηκε τὸν Μάιο τοῦ 1793 σὲ μία πτωχή, ἀλλὰ εὐσεβή Ὁρθόδοξη οἰκογένεια, στὴν Δαμασκὸ τῆς Συρίας, μὲ καταγωγή ἀπὸ τὴν Βηρυτὸ τοῦ Λιβάνου. Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἀπέκτησε κάποια μόρφωση καὶ ἔμαθε ἀραβικά καὶ λίγα ἑλληνικά. Ἐπειδὴ ὁ πατέρας του δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ πληρώνη τὰ διδασκτὰ ποὺ ἀπαιτοῦνταν, ἀποφάσισε νὰ σταματήσει τὴν ἐκπαίδευσί του καὶ νὰ τὸν βάλῃ νὰ ἐργασθῇ στὴν βιομηχανία τοῦ μεταξιοῦ.

Ὁ Ἅγιος ὅμως εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία γιὰ γνώσι, παρὰ τὴν μεγάλη πτώχεια τῆς οἰκογενείας του. Ὡς λύσι βρῆκε νὰ ἐργάζεται ὅλη τὴν ἡμέρα σκληρὰ καὶ τὴν νύκτα νὰ συνεχίζει ἀπὸ μόνος του τὴν ὁλοκλήρωσι τῆς μορφώσεώς του. Στὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν μόρφωσι εἶναι πιθανὸν νὰ τὸν ὤθησε καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του Μωῦσῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε μία καλὴ παιδεία καὶ μεγάλη ἔφεσι στὰ γράμματα. Πράγματι, ἡ μικρὴ, ἀλλὰ σημαντικὴ καὶ πλούσια βιβλιοθήκη τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μωῦσῆ, ἀποτέλεσε τὴν κύρια πηγὴ γνώσεως γιὰ τὸν Ἰωσήφ. Ὁ Μωῦσῆς τελικὰ ἀπεβίωσε πολὺ νέος, μόλις 25 ἐτῶν, καὶ ὑπῆρχε ὅτι ἔπαθε ὑπερκόπωσι ἀπὸ τὴν πολλὴ μελέτη!

Ὁ Ἰωσήφ κατέβαλε προσπάθεια στὴν μελέτῃ τῶν βιβλίων τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀλλὰ ἦταν ἀπογοητευμένος, διότι λίγα μόνον πράγματα κατανοοῦσε ἀπὸ ὅσα διάβαζε. Ὅμως, δὲν ἀποκαρδιώθηκε, ἀλλὰ αὐξῆσε τὴν ἀποφασιστικότητά του γιὰ μάθει. Κατέφυγε στὴν καθοδήγησι ἑνὸς σοφοῦ μουσουλμάνου τῆς Δαμασκοῦ, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ὁποῖου προχώρησε ἀρκετὰ στὴν ἐκπαίδευσί του. Πάρα ταῦτα, ἡ ἀδυναμία νὰ καταβάλλῃ τὰ διδασκτὰ του, τὸν ἐμπόδιζε νὰ συνεχίσῃ καὶ ἔτσι ἐξακολούθησε νὰ ἐργάζεται τὴν ἡμέρα καὶ τὴν νύκτα προσπαθοῦσε νὰ ἐπιμένῃ στὴν αὐτο-διδασχὴ του!

Τὸ κύριο μέρος τῆς παιδείας του πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι κατεῖχε ἡ ἐντρύφησι στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Μελετοῦσε συστηματικὰ τὴν Βίβλο καὶ μάλιστα συνέκρινε τὴν ἀραβικὴ μετάφρασι μὲ τὸ ἑλληνικὸ πρωτότυπο κείμενο τῶν ἐβδομήκοντα, ὥστε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἀποκτήσῃ καλὴτερη γνώσι τῆς ἑλληνικῆς. Μελετοῦσε μὲ τόσο πάθος καὶ ἀγάπη τὴν Ἁγία Γραφή, ἕως σημείου νὰ δύναται νὰ ἀποστηθίζει ὁλόκληρα τμήματα ἀπὸ αὐτήν! Ἐν συνεχείᾳ, μὲ τὴν καθοδήγησι κάποιου καθηγητοῦ, προχώρησε σὲ θεολογικὲς καὶ ἱστορικὲς σπουδές.

Παράλληλα, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ τὶς πλούσιες πλέον γνώσεις του στὸ σπίτι του καὶ ἀπὸ ἕναν ἑβραῖο μαθητὴ του ἔμαθε καὶ τὴν ἑβραϊκὴ γλῶσσα.

Ἡ τόσο μεγάλῃ ἐνασχόλησις τοῦ Ἰωσήφ μὲ τὰ γράμματα ἐφόβισε ἰδιαιτέρα τοὺς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι προσπάθησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὴν μάθει καὶ τὴν διδασκαλίᾳ μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι θὰ εἶχε τὴν ἴδια «τύχη» μὲ αὐτὴν τοῦ ἀδελφοῦ του! Ἐφ' ὅσον ὅμως ἀπέτυχαν στὴν προσπάθειά τους αὐτῇ, σκέφθηκαν νὰ τὸν νυμφεύσουν ἐσπευσμένα, ὥστε νὰ ἀνακόψουν τὴν μεγάλῃ του ἔφεσι στὰ γράμματα. Πράγματι, βρῆκαν μία νέα, τὴν Μαρίᾱμ Ἀλ-Κούρι, μὲ τὴν ὁποῖαν τὸν ἐνύμφευσαν σὲ ἡλικία μόλις 19 ἐτῶν τὸ 1812. Ὁ Ἄγιος ὅμως δὲν τὸν ἀπέτρεψε ἀπὸ τὸ πόθο του γιὰ τὴν γνώσι. Λέγεται μάλιστα, ὅτι ἀκόμη καὶ τὴν νύχτα τοῦ γάμου του, αὐτὸς δὲν ἄλλαξε τὸ πρόγραμμα αὐτο-διδασκαλίας του, ἥτοι ἀναγνώσεως καὶ μαθησέως!...

Ἡ φήμῃ τοῦ εὐλαβοῦς νέου διαδόθηκε στὴν Ἑνορία του στὴν Δαμασκὸ καὶ ἔτσι ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Σεραφεῖμ (1813-1823) ἀπεφάσισε νὰ τὸν χειτονονήσῃ Ποιμένα τῆς Ἑνορίας του. Τὸν ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο σὲ ἡλικία μόλις 24 ἐτῶν τὸ 1817. Ὁ δὲ ἐπόμενος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Μεθόδιος (1824-1850), ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισε τὰ μεγάλα προτερήματα τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἀπένευμε τὰ ὀφφίκια τοῦ Πρωθιερέως καὶ τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ π. Ἰωσήφ εἶχε πολὺ μεγάλο κηρυκτικὸ χάρισμα καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διετέλεσε Ἱεροκήρυκας

✠ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ στὴν Δαμασκό, μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. Πολλοὶ τὸν ἀποκαλοῦσαν νέο Χρυσόστομο, ἐνῷ ἀποσπάσματα ἀπὸ τοὺς λόγους του ἀνεφέροντο μὲ μεγάλη εὐλάβεια μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ 20οῦ αἰ. Οἱ πιστοὶ τὸν ἀκούγαν μὲ λαχτάρα καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τηρήσουν τὶς σωτηριῶδεις συμβουλές του μὲ ἀκρίβεια.

Ἡ διακονία τοῦ εὐλαβοῦς αὐτοῦ Κληρικοῦ περιελάμβανε τὴν παρηγορία τῶν καταβεβλημένων καὶ πασχόντων, τὴν βοήθεια τῶν πτωχῶν καὶ τὴν ἐνίσχυσι τῶν ἀδυνάτων. Τὸ 1848, ὅταν μία ἐπιδημία κίτρινου πυρετοῦ ἐξαπλώθηκε στὴν Δαμασκό, ὁ π. Ἰωσήφ ὑπηρετοῦσε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐθαπτε τοὺς κεκοιμημένους, χωρὶς φόβο μήπως κολλήσει τὴν ἀσθένεια, καίτοι ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἔχασε ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιά του.

Ἦταν οὖν ὅλους σεβαστὸς καὶ ἀξιαγάπητος καὶ μὲ τὸν τρόπο του κατῴρθωσε νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ δεισδαιμονίες καὶ προλήψεις στοὺς ἀρραβῶνες, στοὺς γάμους καὶ στὶς κηδεῖες.

Ἐπίσης, τὸ 1845 ἀνακαίνισε τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος εὕρισκετο πλησίον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Μία ἀξιόλογη δραστηριότητά του ἦταν καὶ ἡ διεύθυνσι τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Δαμασκοῦ ἀπὸ τὸ 1836, τὴν ὁποῖαν προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀναπτύξῃ μὲ διορισμὸ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ μισθοδοσία καθηγητῶν, ὥστε νὰ προσελκύσῃ σπουδαστὲς ἀπὸ ὅλη τὴν Συρία καὶ τὸν Λίβανο καὶ νὰ τοὺς προετοιμάσῃ γιὰ μία ἐπάξια ἱερατικὴ διακονία. Τὰ ἐξοδα γιὰ τὴν λειτουργία τῆς καλύφθηκαν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο. Τὸ 1852 μὲ δική του πρωτοβουλία ἀνοίξε τμῆμα θεολογικῶν σπουδῶν στὴν Σχολή, δώδεκα ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν Ἐπίσκοποι.

Ὁ ἅγιος καὶ ἀφιλάργυρος π. Ἰωσήφ διεκρίνετο γιὰ τὴν μεγάλη του πτωχεία. Διακονοῦσε στὴν Ἐκκλησία ἀνεὺ πληρωμῆς. Δίδασκε στὴν Σχολὴ ἀνεὺ ἀποδοχῆς. Ἀνταπεξήρχετο στὶς βιοτικές του ἀνάγκες μὲ βοήθεια ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν παιδιῶν του.

Ἦταν πιστὸς, ὑπομονетικός, δίκαιος, πρᾶος, ἡσυχος, ταπεινός, συμπονетικός καὶ φιλικός ἀνθρώπος. Δὲν ὠμιλοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του καὶ ἀπέφευγε τοὺς ἐπαίνους ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων. Μὲ τὴν εὐγένεια καὶ τὴν πειθὸ τοῦ ἐπέστρεφε τοὺς πεπλανημένους στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ βιβλιοθήκη του, ἡ ὁποία κάηκε τὸ 1860, ὅταν καὶ ὁ ἴδιος μαρτύρησε, ἦταν ἀρκετὰ πλούσια καὶ περιεῖχε δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες τόμους βιβλίων. Ἐπιμελήθηκε, ἐπίσης, λειτουργικὲς ἐκδόσεις καὶ μετέφρασε στὴν ἀραβικὴ κατηχητικὰ ἔργα. Συνέκρινε μὲ ἐπιμέλεια μεταφράσεις Πατερικῶν ἔργων μὲ τὸ πρωτότυπὸ τους καὶ ἡ ἐνδείξεις τῆς ἐγκρίσεώς του ἐθεωρεῖτο σφραγίδα ἐγγυήσεως. Ἀσχολήθηκε ἐπισταμένα καὶ μὲ τὴν μετάφρασι στὰ ἀραβικὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὴν γνωστὴ ὡς ἐκδοσι τοῦ Λονδίνου, διὰ συγκρίσεως μὲ τὸ ἑλληνικὸ καὶ ἐβραϊκὸ κείμενο.

Δὲν ἄφησε δικά του πρωτότυπα ἔργα, ἐκτὸς ἀπὸ κάποια ἄρθρα, ἴσως διότι δὲν θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸ του ἱκανὸ καὶ ἄξιο ἐκκλησιαστικὸ συγγραφέα. Προτιμοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐπιμελήτε τὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη καὶ ὀρθότερη ἀπόδοσι καὶ διάδοσι τοῦ Ἀγιογραφικοῦ καὶ Πατερικοῦ λόγου.

Ἐνα σημαντικὸ πρόβλημα στὴν πολύπαθη περιοχὴ δράσεως τοῦ π. Ἰωσήφ ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνῃ καὶ αὐτὸ τῶν Μελχιτῶν Οὐνιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν παλαιότερα Ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ τελικὰ εἰσῆλθαν οὐδὲ κοινωνία μὲ τὴν αἰρετικὴν Ρώμη. Γιὰ τὴν προσέλκυσι τους καὶ τὴν μεταστροφή τους καὶ πάλι στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀκολουθοῦνταν δύο τάσεις. Ὁρισμένοι ἐπέλεξαν τὴν ὁδὸ τῆς πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς πιέσεώς τους, προκειμένου νὰ ἐξαναγκασθοῦν νὰ ἐπιστρέψουν, ἐνῷ ἄλλοι προτιμοῦσαν τὴν ὁδὸ τῆς εἰρηνικῆς προσπάθειάς γιὰ ἐπίτευξι συμφωνίας καὶ μεταστροφῆς. Ὁ εἰρηνικός καὶ πρᾶος π. Ἰωσήφ ἦταν κατὰ τῆς βίας καὶ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς Ὀθωμανοὺς προκειμένου νὰ πατάξῃ τοὺς Μελχιτες.

Τὸ 1857 ὁ Οὐνιτῆς-Μελχίτης πατριάρχης Κλήμης ἐπέβαλε στὴν ἐκκλησία του τὸ Δυτικὸ-Γρηγοριανὸ Ἡμερολόγιο, ἀλλὰ συνήντησε τὴν σφοδρὴ ἀντίδρασι μεγάλου μέρους τοῦ ποιμνίου του, τὸ ὁποῖο ἐξ αἰτίας τούτου ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Μία ὁμάδα δραστηρίων ὑπερμάχων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐκ τῶν Μελχιτῶν-Οὐνιτῶν ἐπικοινωνήσε μὲ τὸν π. Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος τοὺς δέχθηκε μὲ εὐμένεια, τοὺς ἐνίσχυσε πνευματικά καὶ ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν ἐνημέρωσί τους καὶ τὴν ἐνταξί τους στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν πληρέστερη ἐπίγνωσι. Προλόγιζε

μάλιστα ένα βιβλίο υπέρ του Πατρίου 'Ημερολογίου γραμμένο από ηγετικό στέλεχος της ομάδος αυτής, το οποίο έφερε τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Ο Χριστιανικός Νόμος είναι κατά πολύ υπέρτερος από τις 'Αστρονομικές Κρίσεις», το οποίο έκτυπώθηκε από τον Έκδοτικό Οίκο του Αγίου Τάφου το 1858. Η ομάδα αυτή των μεταστραφέντων Μεληχιτών-Ουνιτών είχε τόσο αύξηθῇ καὶ διευρυνθῇ, ὥστε ἂν δὲν παρέπιπτε τὸ μαρτύριο τοῦ π. Ἰωσήφ στὰ 1860, ἦταν πιθανὸν νὰ μετεστρέφετο μέγα μέρος, ἂν ὄχι ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν στὴν Ὁρθοδοξία.

Ἐπίσης, ὁ ἅγιος Κληρικός π. Ἰωσήφ ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς δραστήριους Προτεστάντες «ἱεραποστόλους», οἱ ὁποῖοι δρούσαν ἐπικίνδυνα στὴν περιοχὴ ἐκείνῃ κατὰ τὴν ἴδια ἐποχῇ. Αὐτοὶ ἐξαπλώνοντο σὲ μεγάλες πόλεις, ἀκόμη καὶ στὴν Δαμασκό, μέσῳ κυρίως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων πού συνέστησαν. Τοῦτο εἶχε ὡς θλιβερὸ ἀποτέλεσμα τὴν μεταστροφή πολλῶν Ὁρθοδόξων οἰκογενειῶν στὸν Προτεσταντισμὸ. Ὁ καλὸς Ποιμὴν π. Ἰωσήφ προσπαθοῦσε καὶ τὰ πλανηθέντα πρόβατα νὰ ἐπιστρέψῃ πίσω στὴν σωτικὴ μάνδρα τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀρπακτικούς λύκους νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ σθένος καὶ δύναμι. Καὶ πράγματι, ἀρκετοὺς πλανηθέντας ἐπέστρεψε στὴν Ὁρθοδοξία καὶ ἀντέκρουσε ἐπανειλημμένα τοὺς «ἱεραποστόλους» τῆς ἀπωλείας, ὥστε νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐπέκτασί τους. Ἦταν τόσο ἰσχυρά τὰ ἀγιογραφικά του ἐπιχειρήματα, ὥστε οἱ Προτεστάντες σταμάτησαν τὴν ἐκστρατεία τους κατὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ποιμνίου καὶ πλέον ἔθεταν ἐρωτήματα στὸν π. Ἰωσήφ ὄχι γιὰ ἀντίκρουσι, ἀλλὰ ἀπὸ ἐνδιαφέρον χάριν τῆς Βιβλικῆς ἐρεύνης!

Σὲ μία δύσκολη ἐποχῇ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας, κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐκλυδωνίζετο ἀπὸ ἐξωτερικὲς καὶ ἐσωτερικὲς ἐπιβουλές, ὅταν οἱ ἱκανοὶ Κληρικοὶ ἔλειπαν καὶ ἡ ποιμαντικὴ φροντίδα καὶ μέριμνα ἦταν ἀνύπαρκτη, ὁ π. Ἰωσήφ ἀνεφάνη ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους, ἂν ὄχι ὁ σπουδαιότερος παράγων, τῆς πνευματικῆς τῆς ἀναγεννήσεως. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ διαπίστωσι τοῦ Μητροπολίτου Βηρυτοῦ καὶ Λιβάνου Γαβριὴλ († 1901), ὁ ὁποῖος ἔλεγε: «Οἱ ἀστέρες τῆς Δαμασκοῦ εἶναι τρεῖς: ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ ὁ Ἰωσήφ Ἀλ-Χαντάντ»!...

Ἡ θεάρεστη ζωὴ καὶ δράσις τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Κληρικοῦ, ἐπιστέφθηκε μὲ ἔνδοξο μαρτυρικὸ τέλος. Στὶς 9 Ἰουλίου τοῦ 1860 ἄρχισε ἡ φοβερὴ σφαγὴ τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Μουσουλμάνους στὴν Δαμασκό. Πολλοὶ Χριστιανοὶ τῆς Δαμασκοῦ κατέφυγαν στὸν Πατριαρχικὸ Ναό, ἐνῷ Χριστιανοὶ ἄλλων πόλεων ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν Λίβανο, ἔσπευσαν στὴν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ. Ὁ π. Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος εἶχε μικρὸ ἅγιο Ἀρτοφόριο στὴν οἰκία του, τὸ ἔλαβε καὶ κατευθύνθηκε στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ ἀναρριχόμενος στὶς στέγες τῶν οἰκῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅλης τῆς νυκτὸς ἐνίσχυε καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς τρομαγμένους πιστούς, ὥστε νὰ εἶναι σὲ ἐτοιμότητα νὰ θυσιάσουν ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴ τους, προκειμένου νὰ τύχουν τῆς ψυχικῆς τους σωτηρίας. Ἐπίσης, ἐδιηγείτο τὰ μαρτύρια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ προσκαλοῦσε τοὺς Χριστιανοὺς στὴν μίμησί τους.

Τὸ πρωτὶ τῆς Τρίτης, 10ης Ἰουλίου, οἱ διώκτες ἐφώρμησαν στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ καταστρέφοντες, ληστεύοντες, φονεύοντες καὶ καίγοντες τὰ πάντα! Πολλοὶ Χριστιανοὶ σφαγιάσθηκαν μαρτυρικά, ἐνῷ ἄρκετοὶ βῆκαν στοὺς δρόμους. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ μαρτυρικὸς π. Ἰωσήφ. Τότε ὅμως τὸν εἶδε ἓνας μουσουλμάνος θρησκευτικὸς ἡγέτης καὶ τὸν ἀναγνώρισε, διότι ὁ Ἅγιος τὸν εἶχε ἀντιμετωπίσει κάποτε ἀναιρετικά σὲ μία συζήτησι. Τότε ἐκεῖνος φώναξε ἀλαλάζοντας: «Αὐτὸς εἶναι ὁ ἡγέτης τῶν Χριστιανῶν!» Ἀν τὸν φονεύσουμε, θὰ φονεύσουμε ὅλους τοὺς Χριστιανούς! Ὅταν ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἡρωϊκὸς π. Ἰωσήφ, κατάλαβε ὅτι ἦλθε τὸ τέλος του. Ἐβγαλε ἀμέσως τὸ ἅγιο Ἀρτοφόριο καὶ κοινώνησε τὰ Τίμια Δῶρα. Οἱ διώκτες ἐπέπεσαν πάνω του μὲ τσεκούρια καὶ τὸν κατακρεούργησαν. Ἐν συνεχείᾳ, ἔδεσαν τὰ πόδια του μὲ σχοινιά καὶ τὸν ἔσυραν στοὺς δρόμους, μέχρις ὅτου τὸ σῶμα του διαμελίσθηκε ἐντελῶς...

Συμμορφώθηκε τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγίνε συμμέτοχος τῆς θείας Δόξης. Ἐγίνε παράδειγμα, εὐλογία καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Θεὸν γιὰ τοὺς πάσχοντας Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς καὶ γιὰ τὴν δοκιμαζομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Εἶθε οἱ ἅγιες πρεσβεΐες του νὰ μᾶς συνοδεύουν στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν σωτηρία μας!

(*) Τὸ κείμενο διαμορφώθηκε ἀπὸ σχετικὸ δημοσίευμα στὸ Ἰστολόγιο «Νόστος» τῆς 4.2.2010.

Ὁ Συνεορτασμός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας

ΜΕ τὴν εὐλογία τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ καὶ κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετέβη στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας, προκειμένου νὰ συμμετάσχη στὴν Ἑορτὴ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Ἑδρας τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐταξίδευσε ἀεροπορικῶς μετὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 13/28.8.2010 καὶ ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Τριάδιτσα κ. Φώτιο, ὁ ὁποῖος τοὺς προσέφερε μία ὑποδειγματικὴ φιλοξενία στὸ Ἐπισκοπεῖο, σχετικὰ πλησίον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

• Πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς, 14/29 Αὐγούστου, οἱ δύο Ἐπίσκοποι πραγματοποιοῦσαν ἐπίσκεψιν στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς

Θεοτόκου στὸ Κνιάζεβο, στὰ περίχωρα τῆς Σόφιας, ὅπου ἔγιναν φιλοφρόνως δεκτοὶ ὑπὸ τῆς πολυπληθοῦς εὐλογημένης αὐτῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Σεβασμ. κ. Φωτίου, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ὠμίλησε ἐν συντομίᾳ στὴν συγκεντρωθεῖσα Ἀδελφότητα στὸν Ναὸ περὶ τῆς προσευχῆς, ταπεινώσεως καὶ ὑπακοῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ περὶ τῆς μιμήσεως Αὐτῆς ἰδίως ὑπὸ τῶν ἀφιερωμένων στὸν Θεὸ Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν,

ἀναφερθεῖς μάλιστα καὶ σὲ σχετικὴ ἀποκαλυπτικὴ διήγησιν, ποίους ἐκ τῶν παρισταμένων στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες ἡ Κυρία Θεοτόκος εὐλογεῖ καὶ θυμιάζει ἀοράτως διὰ τῆς Χάριτός Της καὶ ποίους ὄχι.

Ἐπίσης, στὴν Ἱερὰ Μονὴ οἱ δύο Ἀρχιερεῖς προσεκύνησαν στὸ νεόδομητο ὥραϊο Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Ρώσου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Σεραφεῖμ Σομπόλιεφ τοῦ Θαυματουργοῦ († 1950), μὲ τὴν εὐλογία τοῦ ὁποῖου ἡ Κτητόρισσα καὶ πρώτη Καθηγουμένη τῆς Μονῆς Σεραφεῖμα Μοναχὴ († 2004) προέβη στὴν ἴδρυσιν Αὐτῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, παραμονὴ τῆς μεγάλης Ἑορτῆς, τελέσθηκε στὸν ἐορτάζοντα Καθεδρικὸ Ναὸ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ συνημμένως μετὰ τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σλαβονικὸ τυπικόν. Οἱ δύο Ἐπίσκοποι προέστησαν στὸν Πολυέλεο, ὁ Σεβασμ. κ. Φώτιος ἐθυμίασε τὸν Ναόν, ἀπήγγειλε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, καὶ ἔχρισε τοὺς πολυπληθεῖς πιστοὺς διὰ ἡγιασμένου Ἑλαίου, ἐνῶ ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης διένεμε τὸν εὐλογημένον ἄρτον τῆς

προηγηθείσης Ἀρτοκλασίας.

• Τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου, 15/28 Αὐγούστου, ἡ πανηγυρική Θ. Λειτουργία τελέσθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Τριάδισα κ. Φώτιο μεγαλοπρεπῶς. Ἐλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἀρκετοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ὡς καὶ μεγάλος ἀριθμὸς Ὑποδιακόνων, οἱ ὁποῖοι συνέβαλαν στὴν ἄριστη ἐπιτέλεσι Αὐτῆς. Κοινώνησαν πολλὲς ἑκατοντάδες πιστῶν ἀπὸ τρία Ἅγια Ποτήρια ἐπὶ μισῇ καὶ πλέον ὥρα.

Ἐγινε ἡ καθιερωμένη Λιτανεία περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μὲ τὶς δέησεις καὶ εὐλογήσεις στὶς τέσσερις πλευρὲς τοῦ διὰ τῆς Εἰκόνος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγισμοῦ.

Ἀκολούθησε Δέησις ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ μετὰ τὸν Πολυχρονισμό τῶν Ἀρχιερέων, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου, τῇ παρακλήσει τοῦ Σεβασμ. Τριάδισα, ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὅμιλία στὰ ἑλληνικά, ἡ ὁποία μεταφραζόταν ταυτόχρονα στὰ βουλγαρικά (βλ. αὐτὴν στὴν ἀρχὴ τοῦ παρόντος τεύχους). Σημειωτέον, ὅτι στὴν Πανήγυρι προσῆλθαν καὶ ὀλίγοι ἔλληνες πιστοὶ μας ἀπὸ τὴν Δράμα καὶ τὴν Καρπερὴ Σερρών.

Μετὰ τὴν Ὅμιλία, ὁ Σεβασμ. κ. Φώτιος προσέφερε στὸν Θεοφιλ. Γαρδικίου μία ὥραία Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας καὶ ἀντηλλάγησαν εὐχὲς καὶ εὐχαριστίες.

• Τὸ ἀπόγευμα, ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἀναστασίμου Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Τριάδισα κ. Φώτιο στὸ κατανυκτικὸ Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ στὸ Ἐπισκοπεῖο, ὅπως καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς, 16/29 Αὐγούστου, παρουσία τοῦ Θεοφιλ. Γαρδικίου καὶ ὀλίγων πιστῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου μετὰ τοῦ Ἱεροδ. Ἰωσήφ ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Σόφια γιὰ τὴν Ἀθήνα, αἰσθανόμενοι μεγάλη εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν πλουσιοπάροχη πνευματικὴ καὶ υἱικὴ φιλοξενία ποὺ τοὺς ἐπιδαψίλευσε ὁ Σεβασμ. Τριάδισα κ. Φώτιος μετὰ τῶν ἱκανῶν συνεργατῶν του, τῶν δύο Μοναχῶν διακονητῶν τοῦ Ἐπισκοπείου του καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ εὐλαβοῦς Ποιμνίου του.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς!

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ Τετάρτη, 1.7.2010 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἐκ Ρώμης στὴν Ἑλευσίνα Ἀττικῆς. Τόσο στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Λιτανεῖα τῆς παραμονῆς, ὅσο καὶ στὴν πρωϊνὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε καταλλήλως καὶ ἐπικαίρως ἐνώπιον τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιασματος. Συνελλειτουργήσαν ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσμ. π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης, ὁ Αἰδεσμ. π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ. Στὸ τέλος παρετέθη ἐόρτια τράπεζα ἀγάπης.

νόμου ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Ἰωσήφ. Παρέστησαν πολλοὶ εὐλαβεῖς ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη.

ΤΗΝ Κυριακῇ, 19.7.2010 ἐκ.ήμ., κατὰ τὴν ὁποίαν ἐωρτάζοντο ἐφέτος καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐπανηγύρισε ἡ ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Ἀναστασία Μοναχὴ νεόδμητος Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὸν Ἐλαιῶνα Σερρών, ἐπὶ τῇ Ἀνακομιδῇ τῶν Λειψάνων τοῦ μεγάλου Ὁσίου καὶ Θαυματουργοῦ τῆς ρωσικῆς γῆς. Τὴν Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἐκφωνήσας καὶ ἐόρτιο Ὁμιλία, μὲ τὸν Ἀρχιμ. π. Γλυκέριο Ἀγιοκυπριανίτη, τὸν Αἰδεσμ. π. Ἰωάννη Οἰκο-

ΤΗΝ Τρίτῃ, 28.7.2010 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Ἥουχαστήριο τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου τῆς Θαυματουργοῦ στὸν Βατῶντα Ν. Ἀρτάκης Εὐβοίας, ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Εἰρήνη Μοναχὴ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐψάλη ὁ Πανηγυρικός Ἑσπερινός, στὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐψαλαν Μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς καὶ παρέστη μέγα πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Νέας Ἀρτάκης. Τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης, ἐτελέσθη ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Ἑόρτιος Θ. Λειτουργία. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης συνελλειτουργήσε μὲ τὸν Ἐφημέριο Αἰδεσμ. π. Κωνσταντῖνο Τερζάκη καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Θεοχάρη Ἀγιοκυπριανίτη.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

Μονῆς Αἰδεσμι. π. Δωρόθεο Ξυναριανό, τοὺς Αἰδεσμι. π. Κωνσταντῖνο Τερζάκη καὶ π. Κωνσταντῖνο Σωτηριάδη καὶ τοὺς Ἱεροδιακόνους π. Ἰωσήφ καὶ π. Θεοχάρη. Ἐψαλλαν οἱ Ἀδελφές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων. Στὸ νέο μεγάλο Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς οἱ Ἀδελφές, μὲ τὴν ἐπιστασία τῆς Καθηγουμένης Γεροντίσσης Μακρίνης, παρέθεσαν ἐόρτιο γεῦμα. Τὸ κύριο καὶ ἰσχυρὸ μῆνυμα τῆς λαμπρᾶς Πανηγύρεως συνεπυκνώθη στὴν Ὁμιλία τοῦ Θεοφιλεστάτου μὲ θέμα: «Ἡ Εὐσπλαγχνία θὰ σώσῃ τὸν κόσμον».

ΤΗΝ Πέμπτη, 6/19.8.2010, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐώρτασε τὸ ὁμώνυμο νεόδημητο Ἱερὸ Ἑνυχαστήριον στὸ Συκαμῖνο Ὠρωποῦ Ἀττικῆς, ὅπου ἐνασκεῖται τετραμελὴς γυναικεῖα Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Ἰλαρία Μοναχή. Στὸν Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς συμμετείχαν οἱ Αἰδεσμι. Πρεσβύτεροι π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης καὶ π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης καὶ πραγματοποιήθηκε Λιτανεία τῆς ἱ. Εἰκόνος ἐντὸς τοῦ Συκαμίνου, παρουσία μεγάλου πλήθους προσκυνητῶν. Τὸ πρωῒ τῆς Πέμπτης, ἐτελέσθη ἡ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμη, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία. Ἐλαβαν μέρος ὁ Αἰδεσμι. π. Γεώργιος Γιάν καὶ ὁ Ἱεροδ. Θεοχάρης Ἀγιοκυπριανίτης. Ἐψαλε Χορὸς Μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, εὐλογήθηκαν στὸν αὐτεῖο χώρο τοῦ Ἑνυχαστηρίου οἱ Ἄρτοι καὶ τὰ Σταφύλια κατὰ τὴν καθιερωμένη παράδοσι τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς.

ΤΗΝ Δευτέρα, 20.7.2010 ἐκ.ἡμ., ἐωρτάσθηκε ὁ Ἅγιος Προφήτης Ἡλίας στὸ ὁμώνυμο Μετοχιακὸ Ναῦδριό μας στὴν Αὐλίδα Βοιωτίας, ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ ἀδ. Εὐσταθίου Σιμερτζιάδη καὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἐλειτούργησε ὁ Ἱερομ. π. Διονύσιος Ἀγιοκυπριανίτης.

Προσκύνημα στους Ἀγίους Τόπους τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Οὐκρανίας

ΩΣ ΜΕΓΑΛΗ εὐλογία τῆς Θείας Εὐσπλαχνίας δύναται νὰ χαρακτηρισθεῖ τὸ 12ήμερο Προσκύνημα (27.7.2010-7.8.2010 ἐκ.ήμ.) στους Ἀγίους Τόπους τῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Ρουμανίας, πρὸς δόξαν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ βαθύτερην βίωσι τοῦ Μυστηρίου τῆς εὐλογημένης ἐνότητος τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

Κατόπιν Συνοδικῆς ἀποφάσεως καὶ εὐλογίας τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε τὸ Προσκύνημα αὐτὸ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ὡρεῶν κ. Κυπριανό, Ἀναπληρωτὴ Πρόεδρο, μὲ ὁργανωτὴ καὶ ξεναγὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροδ. Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ὑποδιακόνου γ. Ἀντωνίου Ἀγιοκυπριανιτῶν, τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Γερόντισσας Ταξιάρχίας Μοναχῆς μετὰ τεσσάρων Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, δύο Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, μίας Μοναχῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν, καὶ 35 περίπου λαϊκῶν Ἀδελφῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, προερχομένων κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Πάτρα, τὸν Πύργο Ἠλείας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὑπεύθυνος τοῦ προσκυνήματος, ἀπὸ πλευρᾶς ταξιδιωτικοῦ γραφείου, ἦταν ὁ ἐν Χριστῷ Ἀδελφός μας κ. Ἀνδρέας Καλλιακμάνης μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίας, μὲ τὴν ἐνίσχυσι καὶ βοήθεια τῆς Προέδρου τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» κ. Εἰρήνης Ἀρχοντοῦλη.

• Ἡ εὐλογημένη αὐτὴ πορεία, ἄρχισε τὴν Δευτέρα, 27.7/9.8.2010. Φθάσαμε ἀεροπορικῶς στὸ Βουκουρέστι τὸ μεσημέρι καὶ μεταφερθήκαμε ὁδικῶς στὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶα Μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὅπου μᾶς ὑποδέχθηκαν μὲ ἐγκαρδιότητα ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανός, ὁ Καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Εὐθύμιος καὶ Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς. Στὸ Καθολικὸ καὶ στὴν πλούσια Τράπεζα ἀγάπης ποὺ παρατέθηκε, οἱ Ἀρχι-

ερεῖς ἀπύθυναν χαιρετισμοὺς πνευματικοῦ περιεχομένου.

Στὴν συνέχεια ἐγίνε ξενάγησι σὲ προσκυνήματα στὴν πόλιν τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἐπίσκεψι στὸ Ἱερὸ Μετόχιό μας τοῦ Ἀγίου Νήφωνος Πατριάρχου Κων/λεως. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα μεταβήκαμε στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Βουκουρεστίου μὲ κατεύθυνσι τὴν Σουτσεάβα τῆς Μολδαβίας στὴν βόρεια Ρουμανία.

• Τὴν Τρίτη πρωΐ (28.7/10.8) ἀναχωρήσαμε ὁδικῶς ἀπὸ τὴν Σουτσεάβα καὶ ἀφοῦ περάσαμε τὰ σύνορα Ρουμανίας-Οὐκρανίας κατευθυνόμενοι πρὸς Ἀνατολὰς καὶ περνώντας ἀπὸ τὴν πόλιν Τσέρνοβτσι, ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

• Ἀφοῦ διανυκτερεύσαμε στὴν πόλιν Τερνοπόλ, ὅπου φθάσαμε μετὰ ἀπὸ μακρὸ ταξίδι, κατευθυνθήκαμε τὸ πρωΐ τῆς Τετάρτης, 29.7/11.8, πρὸς τὴν Λαύρα τοῦ Ποτσάεβ. Ἐκεῖ μᾶς περίμεναν μαζὶ μὲ ἄλλους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Βλαδίμηρος Μοχορίτα μὲ τὴν Πρεσβυτέρα Ἀνδρέα ἀπὸ τὴν Σλοβακία.

Στὸ Ὅρος Ποτσάεβ κατέφυγαν μερικοὶ Μοναχοὶ ἀπὸ τὴν Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου τὸ ΙΓ' αἰῶνα, γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τοὺς Τατάρους. Σὲ δύο ἀπ' αὐτοὺς τὸ ἔτος 1340 ἐμφανίσθηκε ἡ Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν μέσα σὲ φλόγες, ὡς Ἀκατάφλεκτος Βάτος, μὲ ἓνα σκῆπτρο στὸ χέρι. Παρὼν ἦταν καὶ ἓνας βοσκὸς, ὁ Ἰβάν Μποσόϊ (ὁ Ἀνυπόδουτος). Τὸ δεξιὸ πόδι τῆς Δεσποίνης Θεοτόκου ἐκτυπώθηκε βαθεῖα ἐπάνω στὴν πέτρα, ὅπου στεκόταν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβλυσε ἱεματικὸ Ἀγίασμα. Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου συγκεντρώθηκε ἐκεῖ μία Ἀδελφότητα καὶ διαμορφώθηκε ἡ Λαύρα τοῦ Ποτσάεβ. Τὸ 1559 ἓνας Ἑλληνας Μητροπολίτης χάρισε σὲ μία εὐγενῆ τῆς περιοχῆς μιὰ παλαιὰ βυζαντινὴ Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἡ ὁποία ἄρχισε νὰ ἐπιτελῇ θαύματα. Αὐτὴ ἀργότερα δωρήθηκε στὴν Μονὴ καὶ πῆρε τὴν ὀνομασίαν τοῦ Ποτσάεβ, ἐπιτελεῖ δὲ μέχρι σήμερα ἀναρίθμητα Θαύματα.

Στὸ μεγαλειῶδες Καθολικὸ τῆς Μονῆς, ἀφιερωμένο στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, προσκυνήσαμε τὴν εὐωδιάζουσα πέτρα μὲ τὸ ἀποτύπωμα τῆς Παναγίας μας, σκεπασμένη μὲ κάλυμμα, καὶ ἤπιαμε ἀπὸ τὸ Ἀγίασμα, τὸ ὁποῖο ἀναβλύζει ἐν συνεχείᾳ, εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε τὴν θαυματουργὴ Εἰκόνα τοῦ Ποτσάεβ. Ἐπίσης, στὸν Ναὸ καὶ Σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Ἰῶβ τοῦ Ποτσάεβ προσκυνήσαμε τὸ θαυματουργὸ ἄφθαρτο ἰ. Λείψανό του. Ἀκόμη, ἐπισκεφθήκαμε καὶ τὸν Ναὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅπου οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς ἐδιάβαζαν ἐξορκιστικὰς εὐχὰς σὲ πάσχοντες.

- Ἀναχωρήσαμε στὴς 12.30' γιὰ τὸ Κίεβο. Στὸ μέσον τοῦ δρόμου μας πρὸς τὸ Κίεβο, ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ Κορέτσκ, ὅπου προσκυνήσαμε τὴν θαυματουργὴ Θεομητορικὴ Εἰκόνα «Ἡ Ἐγγυήτρια τῶν Ἀμαρτωλῶν».

Κατὰ τὴς 18.00' φθάσαμε στὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ Κίεβο, ὅπου μᾶς ἀνέμενε ὁ ἀφιχθεὶς ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Ἀγιοκυπριανίτης ἀπὸ τὸν Πύργο Ἠλείας, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε πλέον στὸ Προσκύνημά μας μέχρι καὶ τὴν Ὁδησσό.

- Τὴν Πέμπτη τὸ πρωῒ (30.7/12.8) ξεκινήσαμε τὴν περιήγησί μας στὸ Κίεβο, τὴν Μητέρα τῶν Ρωσικῶν πόλεων. Προσκυνήσαμε στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Βλαδιμήρου, ὅπου

μᾶς ἄνοιξαν τὴν Λάρνακα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ τοῦ Ἀγίου Μιχαὴλ Μητροπολίτου Κιέβου.

Ἐπεὶτα ἐπισκεφθήκαμε τὸν Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, κτίσμα τοῦ ΙΑ' αἰῶνα, τὸν μοναδικὸ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ναοὺς ποὺ δὲν γκρεμίσθηκε ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους. Ὁ περίφημος αὐτὸς ἱστορικὸς Ναὸς λειτούργησε γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ὡς Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Κιέβου. Ἐντὸς αὐτοῦ θαυμάσαμε τὰ ἀρχαῖα ψηφιδωτά.

← 'Εν συνεχείᾳ, ἐπισκεφθῆκαμε τὸν ἀρχαῖο Ναὸ τοῦ Ἀρχάγγελου Μιχαὴλ, τοῦ ΙΒ΄ αἰῶνος, ὁ ὁποῖος κατεδαφίσθηκε ἀπὸ τὸν Στάλιν καὶ ἐπανακτίσθηκε πρόσφατα. Ἐπειτα, ἐπισκεφθῆκαμε τὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Τὸ τελευταῖο ἀλλὰ καὶ πὶδ σημαντικὸ προσκύνημα ἦταν στὴν περίφημη Λαύρα τῶν Σπηλαιῶν, ἀφιερωμένη στὴν Κοίμησι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸ λίκνο αὐτὸ τοῦ Ρωσικοῦ Μοναχισμοῦ. Ἰδρυτὴς τῆς θεωρεῖται ὁ Ὅσιος Ἀντώνιος τοῦ Κιέβου (ΙΑ΄ αἰ.). Στὸ Καθολικὸ φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως. Σπεύσαμε ὅμως στὰ Σπήλαια, διότι κλείνουν ἐνωρίς. Κατεβήκαμε πρῶτα στὰ «Κοντινὰ Σπήλαια», ὅπου ἀσκήτευσαν ὁ Ὅσιος Ἀντώνιος καὶ ἡ πρώτη Συννοδία. Στὸ μισοσκόταδο, προχωρώντας στοὺς στενοὺς διαδρόμους, θαυμάσαμε τὸν ὑπεράνθρωπο

ἀγώνα τῶν Ἀσκητῶν τῶν Σπηλαιῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἄφθαρτα Λείψανα εἶναι τοποθετημένα καὶ ἀπὸ τῆς δύο πλευρὲς σὲ πεζούλια σκαμμένα στὰ τοιχώματα μέσα σὲ ξύλινες λάρνακες σκεπασμένες μὲ κάλυμμα καὶ τζάμι. Ἐκεῖ βρίσκονται 73 Λείψανα Ἀγίων Ἀσκητῶν τῶν Σπηλαιῶν, τῶν ὁποίων ὁ Βίος ἔχει καταγραφῇ ἀπὸ τὸν Ὅσιο Νέστορα τὸν Χρονογράφο.

Στὰ «Μακρινὰ Σπήλαια», ὅπου μεταφέρθηκε ὁ Ὅσιος Θεοδόσιος ὅταν αὐξήθηκε ἡ Ἀδελφότης, φυλάσσονται ὁ πρῶτος τάφος τοῦ Ὁσίου, καὶ τὰ Ἁγία Λείψανα 50 ἄλλων Ἀγίων Ἀσκητῶν, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου Βλαδιμήρου Μητροπολίτου Κιέβου, ὁ ὁποῖος πρῶτος μαρτύρησε τὸ 1918 ἀπὸ τοὺς Κομμουνιστάς. Ἐκεῖ ἐπίσης φυλάσσονται μέσα σὲ γυάλινα δοχεῖα μυροβλύζουσες Κάρες ἀγνώστων ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἀγίων, ὡς καὶ ἡ τιμία Κάρα τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος Πάπα Ρώμης.

• Τὸ πρῶτ' τῆς Παρασκευῆς, 31.7/13.8, ἡ πρώτη μας ἐπίσκεψις ἦταν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Κιτάεβο, τοῦ «Ἀγίου Ὁρους» τοῦ Κιέβου, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ὅπου ἀσκήτευσαν ἡ Ὁσία Δοσιθέα, γνωστὴ ὡς Ὅσιος Δοσιθέος, καὶ ὁ Ὅσιος Θεόφιλος ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός. Μέσα στὸν Ναὸ προσκυνήσαμε τὸ ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ Ὁσίου Θεοφίλου καὶ ἔξω, δίπλα στὸ Ἱερό, τὸν χαριτόβρυτο Τάφο τῆς Ὁσίας Δοσιθέας.

Κατευθυνθήκαμε ἔπειτα στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν ὁποίαν ἱδρυσε ὁ Ὅσιος Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος δέχθηκε πολλὰς ἐπισκέψεις τῆς Βασιλίσσης τῶν Οὐρανῶν. Στὴν Κρύπτη, κάτω ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος, προσκυνήσαμε τὸ Ἱερό Λεῖψανο τοῦ Ὁσίου Ἰωάννη.

Στὴν συνέχεια ἐπισκεφθῆκαμε τὸ Μοναστήρι τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου, τὴν πὶδ σημαντικὴ γυναικεῖα Μονὴ τοῦ Κιέβου, ὅπου διαμένουν 300 Μοναχές! Προσκυνήσαμε στὸ τεράστιο Καθολικὸ ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Νικόλαο καὶ ἔπειτα τὸ Ναὸ τῆς Ἀγίας Σκέπης.

Τέλος, κάναμε μία κρουαζιέρα στὸν ποταμὸ Δνεπίερο, ὁ ὁποῖος διασχίζει τὴν πόλιν.

• Τὸ Σάββατο πρῶτ', 1/14 Αὐγούστου, κατευθυνθήκαμε πλέον πρὸς τὴν Ὁδοσσό. Ἡ ἀγαπητὴ μας Ὁσιωτὴ Γερόντισσα Ἀλεξάνδρα, Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου

Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, εἶχε ἔρθει στὸ Κίεβο, προκειμένου νὰ μᾶς συνοδεύσῃ καὶ ὁδηγήσῃ στὴν Ὁδησσό. Ἀργὰ τὸ μεσημέρι φθάσαμε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, ἡ ὁποία ἀπέχει περίπου 50 χλμ. ἀπὸ τὴν Ὁδησσό. Οἱ Ἀδελφὲς μᾶς ὑποδέχθηκαν μὲ τὸν Ὑμνο «Ἀξίον ἔστιν» καὶ μᾶς ὡδήγησαν στὸν Ναό, ὅπου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὡρεῶν Κυπριανὸς τοὺς ἀππύθυνε ἕναν λόγο οἰκοδομτικὸ γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς Μοναχικῆς ζωῆς. Λάβαμε ἔπειτα μέρος στὴν Ἀναστάσιμν βραδυνὴ Ἀκολουθία, ἡ ὁποία περιλαμβάνει κατὰ τὸ ρωσικὸ τυπικὸ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὸν Ὅρθρο. Προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ συμμετεῖχαν τοπικοὶ Κληρικοί, καθὼς καὶ οἱ συμμετέχοντες στὸ Προσκύνημα ἰδικοῦ μᾶς.

• Τὴν Κυριακὴ πρωτῇ, 2/15 Αὐγούστου, ὅλη ἡ ὁμάδα τῶν προσκυνητῶν μεταφέρθηκε στὸν νεόδομτο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ὅπου ἐδρεύει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀγαθάγγελος, Πρωθιεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς. Μετὰ τὴν ἀδελφικὴ ὑποδοχὴ ἀπὸ τὸν Σεβ. Ἀγαθάγγελο καὶ ἀφοῦ ἐνέδυσαν τὸν Μητροπολίτη μὲ τὰ ἀρχιερατικὰ του ἄμφια κατὰ τὴν ἀρχαία τάξι, ἀνέγνωσαν τὶς Ὁρεῖς Γ' καὶ ΣΤ', παρουσία τῶν τριῶν Ἀρχιερέων στὸ μέσον τοῦ Ναοῦ. Στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν ἐπίσης μέρος τοπικοὶ Κληρικοὶ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὁμάδος μᾶς Πατέρες Γρηγόριος, Σεραφεῖμ, Βλαδίμηρος καὶ Ἱεροδ. Ἰωσήφ. Στὸ τέλος, ὁ Σεβ. Ἀγαθάγγελος ἐξεφώνησε μίαν σύντομην Ὁμιλίαν. Ὁ Θεοφ. Κυπριανός, στὴν συνέχεια, εὐχήθηκε ἡ πολυχρόνι ἔνωσις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρώσων νὰ γίνῃ ὅλο καὶ βαθύτερη καὶ ἰσχυρότερη, ὥστε νὰ συνεχίσουμε ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀγωνιζώμαστε ἐναντίον τῆς προκλήσεως τοῦ Σεργιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἐκλείψει παρὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Κομμουνισμοῦ, καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος διευρύνεται ὅλο καὶ περισσότερο.

Ἐπισκεφθίκαμε ἔπειτα τὸν μικρὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Βασιλόπαιδος Ἀλεξίου, ὅπου ἐφημερεύει ὁ π. Οὐαλέριος Ἀλέξιεβ.

Τέλος, ἐπισκεφθίκαμε τὸ Μοναστήρι τοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ, Μετόχι τῆς Σκήτης τοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ Ἀγίου Ὁρους. Στὸν Ναὸ ὑπάρχει καὶ τὸ ἀφθαρτὸ Λεῖψανο τοῦ Ὁσίου Ἀρχιμανδρίτου Γαβριὴλ († 1901), ὁ ὁποῖος εἶχε διατελέσει Δικαῖος τῆς Σκήτης.

• Τὸ πρωτῇ τῆς Δευτέρας, 3/16 Αὐγούστου, ἀφοῦ ἀποχαιρέτήσαμε τοὺς Ρώσους Ἀδελφούς μας, ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Ρουμανία, ὅπου καὶ ἀφικηθήκαμε κατόπιν πολλῆς ταλαιπωρίας ἀργὰ τὸ βράδυ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

← • Τὴν Τρίτη, 4/17 Αὐγούστου, ξεκινήσαμε πρὸς τὸ νότιο μέρος τῆς Μολδαβίας, στὴν περιοχὴ τῆς Μπουκοβίνας. Τὸ πρῶτο Μοναστήρι πού ἐπισκεφθῆκαμε ἦταν τὸ πιδ ἀγαπημένο Μοναστήρι τοῦ Ἁγέμονα Στεφάνου τοῦ Μεγάλου, ἡ Μονὴ τῆς Πούτνα. Ἡ ἀνέγερσι τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τῆς Πούτνα ἄρχισε τὸ 1466 καὶ ὠλοκληρώθηκε τὸ 1469. Τὸ Καθολικὸ εἶναι ἀφιερωμένο στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου. Ἐν συνεχείᾳ, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὸ σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Ἡουχαστοῦ, σὲ ἀπόστασι 2 χλμ. ἀπὸ τὴν Μονὴ καὶ προσκυνήσαμε ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἐπειτα, διασχίζοντας μιὰ περιοχὴ ἀπερίγραπτης ὁμορφίᾳς, φθάσαμε στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Σουτσεβίτσα. Ἡ Μονὴ κτίσθηκε τὸ 1581 καὶ εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου. Διακρίνεται γιὰ τὶς θαυμάσιες τοιχογραφίες της, ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικὲς.

Ἐπίσης, ἐπισκεφθῆκαμε καὶ τὴν Μονὴ Ντραγομίρνα, ἀφιερωμένη στὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐφιλοξένησε τὸν Μεγάλον Στάρετς Ὁσιο Παῖσιο Βελιτσκόφσκυ, ὅταν ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1763 καὶ 1775. Ἡ Μονὴ ἰδρύθηκε τὸ 1602 καὶ ὑπέστη πολλὰς δοκιμασίες.

• Τὴν Τετάρτη πρωῒ, 5/18 Αὐγούστου, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Σουτσεάβα προσκυνήσαμε τὸ χαριτόβρυτο ἱ. Λείψανο τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Τραπεζουντίου, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε στὸ Ἀσπρόκαστρο τῆς Οὐκρανίας.

Ἐπειτα, ἡ προσκυνηματικὴ μας ὁμάδα κατευθύνθηκε πρὸς τὴν γραφικὴν περιοχὴ τῆς Βάτρα Ντόρνει. Μετὰ ἀπὸ μιὰ μακρὰ διαδρομὴ δύομιση ὥρων, φθάσαμε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὅπου ἦταν τὸ πατρικὸ κτῆμα τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Κοσμᾶ. Τὸ 2003 ἄρχισε ἡ ἀνέγερσι τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ ἀξιοποίηση τοῦ χώρου ἀπὸ τὸν νῦν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ.

Ἀπὸ ἐκεῖ, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶν Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Σλατιοάρα, ἔδρα τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Ρουμανία, ὅπου στὸ Καθολικὸ φυλάσσεται τὸ Σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου καὶ Ὁμολογητοῦ Γλυκερίου († 1985). Κατὰ τὶς 18.00 ἄρχισε ὑπαίθρια ἡ βραδυνὴ λατρεία,

κατὰ τὸ Ρουμανικὸ τυπικὸ τὸ ὁποῖο προσεγγίζει στὸ Ρωσικόν, μὲ τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Ἀ΄ Ὑρας. Προῖστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Βλάσιος καὶ ἦσαν παρόντες μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους δέκα Ρουμάνους Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἐξ Ἑλλάδος δύο Ἐπίσκοποι. Συμμετείχαν ἐπίσης 40 Ἱερεῖς καὶ 10 Ἱεροδιάκονοι. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Τριαδίτσα κ. Φώτιος ἀπὸ τὴν Βουλγαρία δὲν μπόρεσε νὰ παραβρεθῇ, ἀλλὰ τὸν ἀντιπροσώπευσε μιὰ ὁμάδα ἀπὸ Κληρικοὺς καὶ

λαϊκοὺς. Ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία 20 νέων ἀπέδωσε θαυμάσια τὸ μεγαλεῖο τῆς ὑμνογραφίας τῆς Ἑορτῆς.

• Πέμπτη, 6/19.8.2010, ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς πορείας μας στοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Ρουμανίας. Κατὰ τὶς 7.00 ἤμεθα στὴν πύλη τῆς Μονῆς, ὅπου μᾶς ὑποδέχθηκαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βλάσιος μὲ ὅλους τοὺς Ρουμάνους Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Κλῆρο. Μᾶς ὠδήγησαν στὸ Καθολικόν, ὅπου προσκυνήσαμε τὸ Ἱερὸ Λείψανο τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου.

Μετὰ τὴς Γ΄ καὶ ΣΤ΄ Ὁρες, ἡ Θεία Λειτουργία ἄρχισε περίπου στὴς 9.00΄ στὸν ὑπαίθριο αὐλαιο χῶρο τῆς Μονῆς. Προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βλάσιος, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συλλειτουργήσαν δέκα Ρουμᾶνοι Ἀρχιερεῖς (Ἐπίσκοποι Νεάμτς κ. Δημοσθένης, Μπακάου κ. Γεννάδιος, Σουτσεάβας κ. Σωφρόνιος, Μπρασῶβ κ. Θεοδόσιος, Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ, Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανός, Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος, Ἰασίου κ. Γλυκέριος, Γαλατίου κ. Διουνύσιος καὶ Σιμπιού κ. Εὐλόγιος) καὶ οἱ δύο ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς, Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὡς ἐπίσης καὶ δεκάδες Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, παρέστη δὲ μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν πιστῶν καὶ προσκυνητῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς. Στὸ τέλος τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βλάσιος ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία. Κατόπιν, ὁ Θεοφ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανός ἐξέθεσε τοὺς λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους ἀνέβηκε καὶ φέτος μαζί μὲ μιὰ μεγάλη ὁμάδα προσκυνητῶν στὸ Ὅρος Θαβῶρ τῆς Σλατιόαρς. Ἐπακολούθησε Λιτανεία περίξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, προπορευομένου τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ἀγίου Γλυκερίου, τὸ ὁποῖο ἐβαστάζετο ὑπὸ Ἱερέων καὶ ἐξέπεμπε εὐδοία.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφή μας πρὸς Σουτσεάβα ἐπισκεφθῆκαμε: τὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἀγίων Μυροφόρων Γυναικῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου (30 Μοναχές), πλησίον τῆς Σλατιόαρς, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ συγκρότημα στὴν Ποϊάνα (περιοχὴ Νεάμτς), ὅπου μᾶς

ὑποδέχθηκε μὲ πολλὴ ἀγάπη ὁ Πρωτοπρ. π. Συμεὼν Μοβίλα, ἐφημέριος καὶ κτήτωρ τοῦ ἐντυπωσιακοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει Ναοὺς, ἐργαστήρια, αἶθουσες κλπ, καὶ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, στὴν πόλη Φελτισέني.

• Πολὺν ἔνωρις τὸ πρωτὶ τῆς Παρασκευῆς,

7/20.8.2010, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ ἀεροδρόμιο τῆς Σουτσεάβας μὲ προορισμὸ τὸ Βουκουρέστι, καὶ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ταξιδέψαμε πάλι ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Ἀθήνα. Προσγειωθῆκαμε στὴν Ἑλλάδα λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι. Ἡ καρδιά μας ὅμως ἔμεινε ἐκεῖ, ὅπου ὁ Γολγοθᾶς καὶ τὸ Ὅρος Θαβῶρ ταυτίζονται καὶ ἀποτελοῦν μιὰ πηγὴ τοῦ Σωτῆρος, ἀπὸ ὅπου ἀντλοῦμε συνεχῶς φῶς, εἰρήνην καὶ χαρά.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Ἀγγέλων

Περὶ Μνησικαχίας

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀγίου Τύχωνος τοῦ Ζαντόνσκ
Ἐπισκόπου Βορονέζ

Ἀξιότιμε καὶ ἀγαπητὲ κ. I.B.

ΕΜΑΘΑ πὼς εἶχες κάνει μήνυσι ἐναντίον τοῦ Φ.Λ., διότι σὲ πρόσβαλε μὲ ὠρισμένες ὑβριστικὲς λέξεις καὶ πὼς αὐτὸς ἔχει πιά πρὸ πολλοῦ ἀποθάνει! Ἀκόμη ἔμαθα, πὼς σοῦ ἔστειλε κάποιον καὶ σοῦ ζήτησε νὰ τὸν συγχωρήσης. Μὰ ἐσύ, ὄχι μόνο δὲν τὸν συγχωρήσες, ἀλλὰ καὶ τώρα θέλεις νὰ ἐκδικηθῇς τὸν γιό σου!

Ἄν αὐτὰ ἀληθεύουν, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκούσης μὲ ὑπομονὴ καὶ νὰ κάνης αὐτὸ ποὺ θὰ σοῦ εἰπῶ:

1. Νὰ θυμᾶσαι, ὅτι ἡ μνησικαχία εἶναι ἡ πρώτη νίκη τοῦ διαβόλου ἐπάνω μας. Ὁ διάβολος δὲν χαίρεται γιὰ τίποτε ἄλλο τόσο, ὅσο γιὰ μιὰ καρδιὰ ποὺ τρέφει μέσα της κακία. Διότι, ἐκεῖνος ποὺ κρατᾷ κακία, δὲν λαμβάνει συγχώρησι ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἴδιος δὲν συγχωρεῖ. Αὐτὸ διδάσκει ὁ Χριστός: «Ἐάν μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν» (Ματθ. στ' 15). Καὶ πὼς θὰ προσευχηθῇς στὸν Θεό λέγοντας «ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν», ἐάν ἐσύ ὁ ἴδιος δὲν συγχωρῇς;

Ὁ ἀδελφός μας καὶ ἐμεῖς εἴμαστε τὸ ἴδιο. Μᾶς πρόσβαλε μὲ τὰ λόγια του; Μᾶς ἐξύβρισε; Καὶ ἐμεῖς τί εἴμαστε; Σκουλήκια! Χῶμα, στάκτη καὶ δυσωδία! Πόσες φορές τὴν ἡμέρα παροργίζουμε τὸν Θεό, τὸν Πλάστη μας, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου οἱ Οὐράνιες Δυνάμεις παρίστανται μετὰ φόβου καὶ τρόμου; Καὶ τί συγχώρησι ἐλπίζουμε νὰ λάβωμε ἀπὸ τὸν Θεό, ὅταν δὲν συγχωροῦμε τοὺς ὁμοίους μας; Ἀμαρτάνουμε ὁ ἓνας εἰς ἄλλος τοῦ ἄλλου ὀφειλούμε καὶ νὰ συγχωροῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον! Ἀνάγνωσε τὸ 18ο Κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Αὐτὸ ποὺ γράφει στὸ τέλος τοῦ Κεφαλαίου, εἶναι τρομακτικὸ γιὰ ἐκείνους ποὺ δὲν συγχωροῦν τοὺς συνανθρώπους τους!

2. Τὸ ξέρεις ὅτι θὰ πεθάνης! Πότε; Τὸ ἀγνοεῖς. Μπορεῖ σήμερα! Μπορεῖ αὔριο! Μὰ τί θὰ γίνῃ ἂν σὲ εὕρῃ ὁ θάνατος νὰ εἶσαι γεμάτος κακία; Ὁ Λ. ἔδειξε ταπεινώσι. Καὶ ἔτσι διώρθωσε τὸ κακὸ ποὺ εἶχε κάνει, ζητώντας νὰ τὸν συγχωρήσης. Καὶ ἐξώφλησε τὴν ὑποχρέωσι, ποὺ εἶχε ἀπέναντί σου. Τί περισσότερο θέλεις; Ἐχεις τὴν ὑποχρέωσι νὰ τὸν συγχωρήσης καὶ σύ! Ἐάν δὲν τὸ κάνης, θὰ πεθάνης μὲ τὴν ὑποχρέωσι ἀπραγματοποίητη. Καὶ τότε, τί ἔλεος θὰ εὕρῃς ἀπὸ τὸν Θεό; Καὶ κατὰ ποῖο λόγο ὁ γιός σου εἶναι ἔνοχος ἀπέναντί σου; Ἐάν τοῦ ζητοῦσες οἰκονομικὰ χρέη, τότε ὁ γιός θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ γιὰ τὸν πατέρα, ἀφοῦ αὐτὸς ἐκληρονόμησε τὴν περιουσία τοῦ πατέρα του. Μὰ τώρα ὁ πατέρας ξεστόμισε μιὰ βρισιά. Τί γυρεύεις ἀπὸ τὸν γιό σου; Ἦταν ὁ γιός συνένοχος μὲ τὸν πατέρα του; Ἦ μήπως αὐτὸς ἔμαθε τὸν πατέρα του νὰ βρίζῃ; Ἄν εἶναι δυνατόν!

Σὲ ἱκετεύω, κόψε μιὰ γιὰ πάντα τὴν μνησικαχία. Συγχώρησε τὴν ἁμαρτία τοῦ ἀδελφοῦ. Φρόντισε νὰ μὴ μείνης χρεωμένος μέχρι θανάτου. Συμφιλίωσου μὲ τὸν γιό σου, γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Πίστεψέ με, ὅτι ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν ἐξ αἰτίας τοῦ διαβόλου, ποὺ πειράζει τοὺς ἀνθρώπους σπρώχνοντάς τους στὴν ἐχθρότητα. Νὰ φτύσης τὸ πονηρὸ πνεῦμα ποὺ σοῦ ἐνσπείρει τὸν λογισμό τῆς ἐκδικήσεως. Καὶ νὰ ὑπακούσης στὸν Χριστὸ τὸν Σωτῆρα

μας και Πλάστη του κόσμου, ὁ Ὅποιος προσευχήθηκε στὸν Οὐράνιο Πατέρα ἀκόμη και γιὰ ἐκείνους πού τὸν σταύρωσαν. Ὁ Χριστὸς μᾶς δίνει τὴν ἐντολή: «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῶν» (Λουκ. στ' 27). Συγχώρεσε τὸν συνάνθρωπό σου, ἂν θέλῃς νὰ λάβῃς συγχώρησι ἀπὸ τὸν Χριστό. Διαφορετικὰ σὲ τί ἄφεισι θὰ μπορέσῃς νὰ ἐλπίζῃς, ἐὰν ἐσὺ ὁ ἴδιος δὲν θέλῃς νὰ δεῖξῃς ἔστω καὶ ἐλάχιστη ἀνεξικακία;

Ἐκεῖνος, ὁ γυιὸς τοῦ ἀποθαμένου πατέρα, θὰ ἔλθῃ καὶ θὰ σοῦ ζητήσῃ συγχώρησι! Οἱ φίλοι σου θὰ χαροῦν γιὰ τὴν συμφιλίωσί σας. Οἱ ὑπηρέτες σου θὰ σὲ ἀγαπήσουν. Οἱ γείτονές σου θὰ σὲ μακαρίσουν. Μόνον ὁ σατανᾶς θὰ φρυάξῃ. Γιατί ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη τὸν καίει. Ἄν κἀνὴς αὐτό, θὰ εἶναι εὐάρεστο στὸν Χριστό, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν Θεὸ τῆς Εἰρήνης. Καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος Ποιμένας σου, θὰ σοῦ εἶμαι εὐγνώμων καὶ θὰ σὲ ἐνθυμοῦμαι καὶ θὰ σὲ μνημονεύω γιὰ πάντα. Κάνε το πρῶτα γιὰ τὸ δικό σου καλὸ: γιὰ νὰ εὕρῃς ἔλεος ἀπὸ τὸν Θεό. Καὶ ἔπειτα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου, πού ἔρχεται σὲ σένα μὲ ταπεινώσι. Καὶ τέλος, γιὰ νὰ μοῦ κἀνὴς τὴν χάρι καὶ νὰ ἐκπληρώσῃς τὴν ἐπιθυμία μου. Καὶ εἴθε ὁ εὖσπλαγχνος Θεός, ὁ Δοτὴρ τῆς Εἰρήνης, νὰ σοῦ μαλακώσῃ τὴν καρδιά.

Αὐτὰ σοῦ τὰ γράφω ἀπὸ καθῆκον καὶ σοῦ στέλνω μία πανίερη Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν δύο μας. Ἀπευθύνομαι λοιπὸν σ' ἐσένα στὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τὸ Ὅποιο εἶναι θαυμαστὸ στοὺς Ἀγγέλους, προσκυνητὸ στοὺς Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱεράρχας καὶ Μοναχοὺς καὶ γλυκὺ σ' ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Διότι σ' Αὐτὸν στηρίζουμε τὴν ἐλπίδα μας. Παῦσε νὰ κρατᾶς κακία! Καὶ ὅταν τὸ κἀνὴς, εἰδοποίησέ με· θὰ μοῦ κἀνὴς καλὸ.

Αὐτὰ τὰ φτωχὰ μου λόγια θὰ εἶναι γιὰ μένα μάρτυρας καὶ γιὰ σένα κατήγορος στὸ φοβερὸ Κριτήριό τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἂν κανεῖς σὲ συμβουλευσὴ διαφορετικὰ, μὴ δίνῃς προσοχή. Διότι τὰ λόγια του θὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸν Πονηρό. Διάβασε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ θὰ τὸ διαπιστώσῃς.

*Ὁ ταπεινὸς καὶ ἀνάξιος Ἐπίσκοπος τοῦ Βορονέζ Τύχων,
Βορονέζ, 4 Δεκεμβρίου 1764.*

Ἐπίσκεψι στὸ «Κέντρο Κράτησης Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν»

ΤΗΝ Πέμπτη, 16/29.7.2010, μέλη τοῦ Συλλόγου Ὁρθόδοξων Γυναικῶν «Ἁγίος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ὠρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, μὲ τὴν συμμετοχὴ Μοναχῶν ἀπὸ Ἱερὰς Μονῆς μας τῆς Ἀττικῆς, πραγματοποιοῦσαν ἐπίσκεψι ἀγάπης στὸ «Κέντρο Κράτησης Ἀλλοδαπῶν» στὸ Ροῦφ Ἀθηνῶν.

Ἀρχικὰ ἐπισκέφθηκαν τὴν γυναικεία πτέρυγα καὶ συνάντησαν μέσα στὰ κελλιά 150 Κρατούμενες, προερχόμενες κυρίως ἀπὸ χώρες τοῦ πρώην «ἀνατολικοῦ μπλόκ», οἱ ὁποῖες εἶχαν ὀρθόδοξες χριστιανικὲς καταβολές καὶ ἐξέφραζαν μὲ ἐκδηλὸ τρόπο τὴν εὐλάβεια, τὴν συγκίνησι καὶ τὸν συγκλονισμό τους. Σὲ ὅλες δόθηκαν δέματα μὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης σὰν μικρὴ συμπάραστασι στὴν δοκιμασία τους.

Στὴν πτέρυγα τῶν ἀνδρῶν, κατὰ πλειοψηφίαν Μουσουλμάνων, συναντήθηκαν μὲ 270 Κρατούμενους. Αὐτοί, μέσα στὸν συνωστισμό τους, τὴν ἀνέχεια καὶ τὴν ἀπόγνωσί τους, αἰσθάνθηκαν αἰφνης μεγάλῃ χαρὰ καὶ ἀνακούφισι. Τοὺς προσφέρθηκε ἐγκάρδιος ἐναγκαλισμός καὶ ἀσπασμός ἀγάπης καὶ δέματα μὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης.

Ὁ Ταξίαρχος-Υπεύθυνος τοῦ Κέντρου Κράτησης εὐχαρίστησε τοὺς ἐπισκέπτας καὶ τοὺς μίλησε σχετικὰ μὲ τὰ προβλήματα τῶν Κρατούμενων καὶ τίς προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπίλυσί τους.

Ἔτσι, ὠλοκληρώθηκε ἄλλη μία ἐξόρμησι χριστιανικῆς ἐλπίδος καὶ ἀγάπης.

Οἱ Ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ Ἀρραβῶνος καὶ τοῦ Γάμου ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ

ΕΙΝΑΙ γνωστόν, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Θεολογία βλέπει τὸ πραγματικὸν νόημα τοῦ Γάμου, ὡς Μυστηρίου, μόνο μέσα στὰ ὅρια τῆς Θεῆς Λειτουργίας. Ἡ Εὐχαριστία, ὡς προεικόνισις καὶ συμμετοχὴ στὸ Γαμήλιο Δεῖπνο τοῦ Ἀρνίου, ὡς Μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ ἀληθινὴ σφραγίδα ἐγκυρότητος τοῦ Γάμου.

• Βάσει τῶν ἀνωτέρω, τὴν Κυριακὴν, 5/18.7.2010, στὸν Ἑνοριακὸ Ναὸ τῆς Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος, στὰ Νέα Παλάτια Ὁρωποῦ Ἀττικῆς, ἐτελέσθησαν οἱ Γάμοι τῶν πνευματικῶν μας τέκνων Δημητρίου Ἀνδρ. Γιατράκου καὶ Ἰουστίνης Ἀναστ. Πιέτρη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θεῆς Λειτουργίας.

Τὰ Ἱερὰ Μυστήρια τοῦ Γάμου καὶ τῆς Εὐχαριστίας ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς με τοὺς συμπρεσβυτέρους αὐτοῦ π. Δημήτριον Παπαδημητρίου, Ἐφημέριον τοῦ Ναοῦ, π. Ἀπόστολον Καγιόγλου καὶ τὸν νεοχειροτηθέντα καὶ μαθητευόμενον εἰς τὰ τῆς Ἱερωσύνης π. Νικόλαο Ματσούλια ἐκ Πτολεμαΐδος, ὡς καὶ μετὸν Ἱεροδιάκονον Ἰωσήφ.

Ὁ Θεοφιλέστατος εἶχε ἐργασθῇ ἐπιμελῶς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συνδέσεως τῶν Ἀκολουθιῶν Ἀρραβῶνος, Γάμου καὶ Εὐχαριστίας, μετὰ ἀνάλογες προσαρμογὰς βάσει τῆς λειτουργικῆς μας Παραδόσεως, χωρὶς καμμίαν περικοπὴν καὶ μετὰ οὐσιαστικὰς παρεμβάσεις καὶ διευκρινίσεις στὴν τυπικὴ διάταξιν, ὥστε ἅπαντα νὰ τελεσθοῦν εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν.

• Ὁ Ἀρραβὼν ἐτελέσθη στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, οἱ Εὐχὲς ἐπὶ τῶν νυμφευομένων ἀνεγνώσθησαν ἀργῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων, ὁ Παράνυμφος (Νυμφαγωγὸς) συμμετεῖχε οὐσιαστικῶς ὡς συντονιστὴς καὶ τῶν (μετα)κινήσεων τοῦ ζευγους, ἡ Στέψις ἐγίνετο πρὸ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου κατενώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης, οἱ νεόνυμφοι ἐκοινώνησαν πρῶτοι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, μαζί μετὸν Παράνυμφο καὶ τοὺς γονεῖς τῶν Νυμφίων, μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωτον Εὐχὴν προσεφέρθη τὸ Κοινὸν Ποτήριον καὶ ἐπακολούθησαν τὰ λοιπὰ τοῦ Γάμου: «Ἡσαΐα, χόρευε...», τρεῖς κύκλοι περὶ τὴν Γαμήλιον Τράπεζαν, ἐνῶ οἱ οἰκεῖοι ἔρραιναν τοὺς Νυμφίους μετὰ ἄνθη (ὄχι ρύζι, κουφέτα κλπ.), ἡ ἄρσις τῶν Στεφάνων καὶ οἱ τελικὲς Εὐχὲς, ἐν κατακλείδι δὲ ἡ Ἀπόλυσις.

• Ἦταν πράγματι μία Μυσταγωγία!... Ἦταν γενικὴ ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ ικανοποίησις, ἐφ' ὅσον συνειδητοποιήθηκε ὁ πνευματικὸς πλοῦτος τῆς συνδέσεως τοῦ Γάμου μετὰ τὴν Εὐχαριστίαν, στὸ πλαίσιο μάλιστα μιᾶς ἐν Χριστῷ ἐπαινετῆς προετοιμασίας τῶν ἀγαπητῶν τέκνων μας Δημητρίου καὶ Ἰουστίνης, ἡ ὁποία περιελάμβανε καὶ τὴν τέλεσιν

κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ τῆς «Ἀκολουθίας ἐπὶ εὐλογίᾳ οἴκου νέου, προικῶν καὶ κλίνης μελλονύμφων», ποιήματος ἡμετέρου.

Ἐπακολούθησε τὸ γαμήλιον γεῦμα, τὸ ὁποῖο εὐλόγησε ὁ Θεοφιλέστατος, παρέκάθησε ἐπ' ὀλίγον καὶ ἀνεχώρησε, ὥστε οἱ εὐλαβεῖς συνδαιτημόνες νὰ τιμήσουν τοὺς χαριτωμένους Νυμφίους πανηγυρικῶς, ὅπως συνηθίζεται στὴν ἀγνὴ Ἑλληνορθόδοξο Παράδοσιν μας.

Ποιμαντική 'Επίσκεψις στὴν 'Αγγλία καὶ τέλεσις 'Εγκαινίων Ναοῦ 'Ιερᾶς Μονῆς

Πραγματοποιήθηκε, θεία χάριτι, ἄλλη μία ποιμαντικὴ ἐπίσκεψις στὴς δύο Μονὲς τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου μας στὴν 'Αγγλία ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοφιλ. 'Επισκόπου Μεθώνης κ. 'Αμβροσίου.

• Τὸ Σάββατο, 29.8.2010 ἐκ.ῆμ., μνήμη τῆς 'Αποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ 'Αγίου Προφήτου 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐλειτούργησε στὴν ἱστορικὴ γυναικεία 'Ιερὰ Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Λονδίνο, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος ὁ Πανοσιολ. 'Αρχιμ. π. 'Αλέξιος, 'Ηγούμενος τῆς ἀνδρώας 'Ιερᾶς Μονῆς τοῦ 'Αγίου Βασιλομάρτυρος 'Εδουάρδου, ὁ 'Αρχιμ. π. Κυπριανὸς ἀπὸ τὴν Ρουμανία, προσωρινὸς 'Εφημέριος τῆς Ρουμανικῆς Κοινότητος τοῦ Πατρίου 'Ημερολογίου στὸ Λονδίνο, ὁ γηραιὸς Αἰδεσιμ. π. Στέφανος Φρέτγουνελ, ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερός μας ἀπὸ τὴν Οὐψάλα τῆς Σουηδίας π. 'Ανδρέας 'Οκερστρομ, ὁ Πρωτοδιάκονος Βασίλειος Γιακίμωβ ἀπὸ τὴν Αὐστραλία τῆς 'Αδελφῆς ΡΟΕΔ, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπηρετήσει παλαιότερα στὴν 'Αγγλία, καὶ ὁ 'Ιεροδιάκονος Σάββας τῆς Μονῆς τοῦ 'Αγίου 'Εδουάρδου.

Μετὰ τὸ πέρας Αὐτῆς, ὁ Θεοφιλ. κ. 'Αμβρόσιος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσει μὲ τὴν ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Βικεντία 'Αδελφότητα καὶ τοὺς πιστοὺς περὶ διαφόρων τρεχόντων ζητημάτων.

• Τὸ ἀπόγευμα, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης μετὰ τῶν Κληρικῶν μετέβησαν στὴν 'Ιερὰ Μονὴ τοῦ 'Αγίου 'Εδουάρδου στὸ Μπρόκγουντ γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν 'Εγκαινίων τοῦ ἀνακαινισθέντος 'Ιεροῦ Ναοῦ Αὐτῆς. 'Αφ' ἐσπέρας, ἐτελέσθησαν οἱ 'Ακολουθίες τοῦ 'Εσπερινοῦ καὶ τοῦ 'Ορθρου κατὰ τὸ σλαβονικὸ τυπικὸ.

• Τὴν Κυριακὴ, 30.8.2010 ἐκ.ῆμ., ἐτελέσθησαν τὰ 'Ιερὰ 'Εγκαινία, κατὰ τὸ σλαβονικὸ καὶ πάλι τυπικὸ, καὶ ἡ ἐόρτια Θ. Λειτουργία. Προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. 'Αμβρόσιος καὶ ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων Κληρικῶν, ἔλαβαν μέρος οἱ ἀφικθέντες στὸ μεταξὺ Θεοφιλ. 'Επίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. 'Ιωάννης, μέλος τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου μας, ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας, οἱ Ρουμᾶνοι ἀδελφοὶ 'Επίσκοποι Σουτσεάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Γαλασιού κ. Διονύσιος, ὡς καὶ ὁ Πρωτοδιάκονος Γερμανὸς ἀπὸ τὴν Λυὼν τῆς Γαλλίας τῆς 'Αδελφῆς ΡΟΕΔ. Παρέστησαν τρεῖς περίπου ἑκατοντάδες 'Ορθόδοξοι πιστοὶ διαφόρων ἐθνοτήτων καὶ στὴν Θ. Λειτουργία χρησιμοποιήθηκαν πέντε γλῶσσες: ἀγγλικά, ἐλληνικά, σλαβονικά, ρουμανικά καὶ γαλλικά.

'Ακολούθησε τράπεζα ἀγάπης σὲ παρακείμενη αἵθουσα, στὴν ὁποίαν παρεκάθησαν οἱ Κληρικοὶ καὶ οἱ πιστοί, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πλησιοχώρου μεγάλης πόλεως τοῦ Γουόκινγκ.

'Επρόκειτο γιὰ εὐχάριστο καὶ ἱστορικὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο ἀπέτελεσε εὐκαιρία λειτουργικῆς καὶ ἐν γένει ἐκκλησιαστικῆς συνεργασίας καὶ συμπράξεως 'Αντιπροσώπων τῶν 'Αδελφῶν ἡμῶν 'Εκκλησιῶν.

Ἡ Ἐμπιστοσύνη στὸν Θεὸ - Τὸ Παράδειγμα τῆς Ἀράχνης

Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου*

(Μνήμη: 24 Αὐγούστου)

ΜΕ κανένα τρόπο νὰ μὴν ἀφήσομε νὰ μᾶς λιώνουν οἱ φροντίδες γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ σώματος, ἀλλὰ μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ ἅς ἔχομε πίστη στὸ Θεό, ὅπως ἔλεγε κάποτε ἕνας ἀγαθὸς ἄνθρωπος: «Ἐμπιστευτεῖτε τὸ Θεὸ καὶ θὰ σᾶς ἐμπιστευτεῖ». Καὶ καθὼς γράφει ὁ μακάριος Ἀπόστολος Πέτρος: «Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς... πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν» (Α' Πέτρ. δ' 7 καὶ ε' 7).

Ἄν ὅμως διατάξεις ἀκόμη καὶ ἀπιστεῖς ὅτι φροντίζει ὁ Θεὸς νὰ σὲ διαθρέψει, παρατήρησε τὴν ἀράχνη καὶ σκέψου πόσο διαφέρει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀράχνη, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ὑπάρχει πιὸ ἀσθενικὸ καὶ ἀδύναμο πλάσμα.

Αὐτὴ λοιπὸν, μήτε κτήματα ἔχει, μήτε θαλασσινὰ ταξίδια κάνει, μήτε στὰ δικαστήρια πηγαίνει, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἀποθήκες ἔχει, ἀλλὰ μὲ τέλεια πραότητα καὶ σωφροσύνη καὶ ἄκρα ἡσυχία περνᾷ τὴ ζωὴ της· μήτε ἔχει περιέργεια γιὰ τὰ ζητήματα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ μόνο τὴ δικὴ της ἐργασία προσέχει μὲ ἡρεμία καὶ ἀπραξία, σὰν νὰ λέει ὁ ἐκείνους ποὺ ζοῦν μὲ ἀργία, ὅτι ὅποιος δὲν θέλει νὰ ἐργάζεται, νὰ μὴ θέλει καὶ νὰ τρώει (βλ. Β' Θεσ. γ' 10)· καὶ ἔχει τόση σιωπὴ, ὥστε ξεπερνᾷ

καὶ τὸν Πυθαγόρα, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες θαυμάζουν παραπάνω ἀπ' ὅλους τοὺς φιλοσόφους γιὰ τὴν ἐγκράτεια ποὺ εἶχε στὴ γλώσσα του. Ὅμως ὁ Πυθαγόρας, ἂν καὶ δὲ μιλοῦσε σὲ ὅλους, πάντως στοὺς πολὺ ἀγαπητοὺς του ἀνθρώπους μιλοῦσε μυστικὰ κατὰ διαστήματα. Καὶ πολλὲς φορὲς μίλησε φιλόδοξα σὲ βόδια καὶ σὲ ἀετοὺς καὶ εἶπε κάτι φλυαρίες καὶ ἀνοησίες. Ἐπίσης, δὲν ἔπινε διόλου κρασί, παρὰ μόνο νερό. Ἡ ἀράχνη ὅμως μὲ τὴν υπερβολικὴ καὶ ἄκρα ἀφωνία της, ξεπέρασε καὶ τὴν ἐγκράτεια τῆς γλώσσας τοῦ Πυθαγόρα, ἀλλὰ καὶ περιφρόνησε μαζί μὲ τὸ κρασί καὶ τὸ νερό. Σὲ τέτοια λοιπὸν ἡσυχία κατὰσταση ζεῖ ἡ ἀσάλευτη καὶ ταπεινὴ ἀράχνη καὶ δὲν ἀνέχεται νὰ περπατεῖ πουθενὰ ἔξω, οὔτε νὰ περιπλανιέται μὲ τὴ φαντασία της ἐδῶ κι ἐκεῖ, οὔτε νὰ κοπιᾷ καὶ νὰ μοχθεῖ χωρὶς τέλος.

Ὅμως ὁ Κύριος ποὺ κατοικεῖ στὰ ψηλὰ καὶ ποὺ κοιτάζει τὰ ταπεινὰ (βλ. Ψαλμ. ριδ' 5-6) -καὶ τίποτε δὲν εἶναι πιὸ ταπεινὸ ἀπὸ τὴν ἀράχνη-, ἀπλώνει ὡς αὐτὴν τὴν πρόνοιάν Του καὶ τῆς στέλνει κάθε ἡμέρα τὸ λιτὸ φαγητό της, κάνοντας νὰ πλησιάσουν κοντὰ στὴ σκηνούλα της καὶ νὰ πέσουν στὰ δίχτυα της τὰ ζωῦφα ποὺ χρειάζονται γιὰ τροφή της.

(*) 100 παρηγορητικὰ κεφάλαια πρὸς τοὺς Μοναχοὺς τῆς Ἰνδίας, § 47, στὸ Οἱ Πολιοῦχοι Ἅγιοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπάθου καὶ Κάσου, Κάρπαθος 2008, σελ. 71-73.

ΕΚΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ νέοι Ψηφιακοὶ Δίσκοι (CD's) ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή μας, οἱ ὁποῖοι περιέχουν σὲ ἀπαγγελία τὸ περιεχόμενο ἐκδοθέντων παλαιότερα βιβλίων καὶ κειμένων μας.

– Ἀριθ. 30: Προσδοκῶ Ἀνάστασιν Νεκρῶν - Δύο σύγχρονες νεκρυναστάσεις

Κείμενο: ἀπὸ τὸ ὁμότιτλο βιβλίο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ.

Μουσική: Δύο Ὁδὲς ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιμο Κανόνα τοῦ 6' ἤχου, Πολυέλεος Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, Εὐλογητάρια ἀργὰ πλ. α' ἤχου.

Ψάλλει ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν.

• Συνολικὴ διάρκεια: 46' 46" • Τιμὴ: 2,50 €

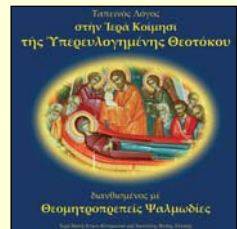

– Ἀριθ. 39: Ταπεινὸς Λόγος στὴν Ἱερὰ Κοίμησι τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου διανθισμένος μὲ Θεομητροπρεπεῖς Ψαλμῳδίες.

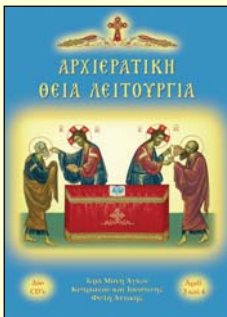
Κείμενο: ἀπὸ τὸ Περιοδικὸ «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 212.

Ψαλμῳδίες: ἀπὸ ζωντανὲς ἰχογραφήσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

• Τιμὴ: 2,50 €

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία (Ζωντανὴ ἰχογράφησης)

Ἐκκυκλοφόρησε σὲ δύο Ψηφιακοὺς Δίσκους ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία εἶχε ἰχογραφηθῇ ζωντανὰ στὴν Ἱερὰ Μονή μας τὸ 1983, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ μετὰ Ἱερέων καὶ Διακόνων τῆς Μονῆς καὶ Ψάλλοντος τοῦ Χοροῦ τῶν Πατέρων Αὐτῆς.

Περιλαμβάνει τὴν τελετουργικὴν ἔνδυσιν τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Χοροῦ ἀποδίδοντας τὸ «Ἄνωθεν οἱ Προφῆται» εἰς ἤχον βαρύν, τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, Δύναμιν τοῦ Νηλέως Καμαράδου εἰς ἤχον δεύτερον, Χερουδικὸ εἰς ἤχον δεύτερον καὶ Λειτουργικὰ Ἀωνύμου εἰς ἤχον πρῶτον, ὡς καὶ Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον» μετὰ συντόμου Κρατήματος εἰς ἤχον α', Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου.

• Δύο CD's σὲ μία θήκη • Ἠχολήπτης: Κ. Πρικόπουλος • Τιμὴ: 10 €

⊗ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,

E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

